

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Amerikai Egyesült Államok

A) A Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeal for the Federal Circuit, CAFC) 2017. május 1-jén döntést hozott a *Helsinn Healthcare S. A. (Helsinn) v. Teva Pharmaceuticals USA, Inc.*-ügyben, megállapítva, hogy olyan eladások vagy eladásra felkínálások, amelyek nyilvánosan nem ismertetik egy találmány részleteit, az amerikai találmányi törvény (American Invention Act, AIA) 2013. évi hatálybalépése után benyújtott szabadalmak esetén a technika állásához tartozónak minősülhetnek. Az Egyesült Államok Szabadalmi Hivatala (USPTO) ugyanis annak a feltevésnek az alapján működött, hogy az ilyen eladások vagy eladásra felkínálások 2013. március 16. után benyújtott szabadalmak esetén *nem* tartoznak a technika állásához.

Az AIA hatálybalépése előtt mind a legfelsőbb bíróság (Supreme Court, SC), mind a CAFC azon a véleményen volt, hogy a „titkos” technika állása (így bizonyos használatok, eladások vagy eladásra felkínálások) érvénytelenítheti a nyilvános technika állását anélkül, hogy a köz számára kinyilvánítaná „a találmány részleteit”. Az AIA hatálybaléptetésekor a Kongresszus módosította a szabadalmi törvény 102. cikkét olyan módon, hogy a módosított 102(a)(1) cikk már tiltja az olyan találmány szabadalmazását, amelyet „az igényelt találmány tényleges benyújtási napja előtt szabadalmaztattak, leírtak egy nyomtatott publikációban, vagy nyilvánosan használtak, eladtak vagy *egyéb módon a köz számára hozzáférhetővé tettek*”. A szabadalmas Helsinn azzal érvelt, hogy az előző mondatban kiemelt mondatrész beiktatásával a Kongresszus törvényileg megszüntette azt a joggyakorlatot, amely megengette a „titkos” technika állásának a használatát.

A CAFC elutasította a Helsinn túl tág érvelését, amely elsősorban számos olyan publikációra támaszkodott, amely szerint a Kongresszus meggátolni szándékozott, hogy a „titkos” technika állása érvényteleníthessen egy szabadalmat. A CAFC áttekintette ezeket a publikációkat, és megállapította, hogy azok közül valamennyi titkos „felhasználásra”, nem pedig titkos „eladásokra vagy eladásra felkínálásokra” irányult. Minthogy ebben az ügyben nem merült fel titkos „felhasználás”, a bíróság nem döntött abban az ügyben, hogy az AIA kizárja-e a „titkos felhasználásokat” a technika állásából.

B) A *TC Heartland LLC (Heartland) v. Kraft Foods Group Brands, LLC (Kraft)*-ügyben az SC alaposan csökkentette az igénybe vehető bíróságok helyét, meggátolva, hogy egy szaba-

---

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

dalomtulajdonos bitorlási pert egy alperes ellen bármely kerületi bíróságnál elindíthatson, ahol az alperesnek személyes illetékessége van. E döntés szerint a szabadalomtulajdonosok az államoknak csak azokban a kerületeiben indíthatnak pert, ahol az alperes cége be van jegyezve, vagy olyan kerületekben, ahol bitorlás történt, és az alperesnek rendes vagy megalapozott üzleti székhelye van.

A döntés azt kívánta az SC-től, hogy egyeztessen össze két, a helyszínre vonatkozó törvényt: a 28 U.S.C. 1391. §-át, amely általában fejt ki a helyszín követelményeit, és a 28 U.S.C. 1400(b) §-át, amely sajátosan a szabadalombitorlással kapcsolatos követelményeket ismerteti. Az utóbbi törvényhely a következőt mondja: „Szadalombitorlással kapcsolatos bármilyen polgári pert abban a bírói körzetben lehet lefolytatni, ahol az alperes lakik, vagy ahol az alperes elkövette a bitorlást, és szabályos és megalapozott üzlete van.” Azonban a helyszínre vonatkozó általános törvény, a 28 U.S.C. 1391. § megengedi a szabadalomtulajdonosnak, hogy bármilyen bírói körzetben pert indítson, ahol az alperes „lakik”.

Az SC-nek egy korábbi, 1957-ben hozott irányadó döntése a *Fourco Glass Co. v. Transmirra Products Corp.*-ügyben megállapította, hogy az 1400(b) §-t nem helyettesíti az 1391. §. 1988-ban azonban a Kongresszus módosította az 1391. §-t. Így most az alábbi szöveget tartalmazza: „E szakasz szerinti színhely céljára egy alperes vállalatról azt kell gondolni, hogy bármely bírói körzetben székel, amelyben a per elkezdésekor személyes illetékessége van”. A CAFC a *VE Holding Corp. v. Johnson Gas Appliance Co.*-ügyben 1990-ben megállapította, hogy ez a módosítás az 1391. §-t szabadalombitorlási ügyekre is alkalmassá tette. A Kongresszus 2011-ben újra módosította az 1391. §-t, megállapítva, hogy „kivéve, ha a törvény másként rendelkezik ... ennek a szakasznak kell meghatároznia az Egyesült Államok kerületi bíróságain folytatott összes polgári per helyét”. Ebben az ügyben a *Kraft* perelte a *TC Heartland*-ot a Delaware-i körzetben, ahol a Heartlandnak nincs jelentős jelenléte, azonban rendelkezik minimális kapcsolatokkal, amelyek elégségesek a személyes illetékességhez. A Heartland elköltözött, hogy elengedje vagy átadja az ügyet helytelen helyszín alapján, idézve az 1400(b) §-t. A CAFC elutasította ezeket az érveket egyik saját, korábbi iránymutató döntése alapján, és megtagadta a végzés kiadását.

Az SC egyhangú véleménnyel úgy döntött, hogy a *Fourco*-ügyben hozott, 1957. évi döntés még mindig érvényes, és hogy az 1400(b) §-t nem egészíti ki vagy pótolja az 1391. §. Az SC ezt a döntését arra a tényre alapozta, hogy a Kongresszus sohasem jelezte olyan szándékát, hogy érvényteleníteni kívánná a *Fourco*-döntést, amikor 1988-ban módosította az 1391. §-t, hogy az alkalmazható legyen „valamennyi helyszín céljára”. Továbbá ha a Kongresszus érvénytelenítette volna a *Fourco*-döntést az 1391. § olyan módosításával, hogy az „minden helyszín céljára” alkalmazható legyen, akkor lényegileg azonos indokolással a Kongresszus újból megerősítette volna a *Fourco*-döntést, egyértelművé téve, hogy az 1391. § „alkalmazható, hacsak a törvény másként nem rendelkezik”.

Ennek az ügynek a várható legfontosabb hatása az, hogy lényegesen csökkenti a Texas Keleti Kerületében benyújtott szabadalmi perek számát; ezt a körzetet ugyanis gyakran vá-

lasztják szabadalmi perekben. A jelenleg függő szabadalmi perek közel 35%-át Texas Keleti Kerületének Bíróságánál nyújtották be, és ez az ügy valószínűleg olyan beadványok áradatát fogja létrehozni, amelyek helytelen helyszín miatti elutasítást vagy egy új körzetbe való áttalálást kívánnak elérni.

Az várható azonban, hogy a Delaware-i Kerületi Bíróság, amely szintén szabadalomtulajdonos-barát hírében áll, átveszi a Texasi Keleti Kerületi Bíróság szerepét mint választott szabadalmi fórum. Ez a bíróság már nagyon népszerű (szabadalmi perekben a második legaktívabb szabadalmi fórum), és minthogy számos vállalat van bejegyezve Delaware-ban, valószínű, hogy még az 1400(b) § alapján sem merül fel több kérdés helytelen helyszín miatt.

C) A *Biscotti Inc.* (Biscotti) Texas Keleti Kerületi Bíróságánál beperelte a *Microsoft Corp.*-t (Microsoft) valós idejű videokonferencia megvalósítására vonatkozó, 8 144 182 sz. ('182-es) amerikai szabadalmának bitorlásáért. Ezután a Microsoft a *Kenoyer 7 907 164 sz.* amerikai szabadalmára hivatkozva kétségbe vonta a '182-es szabadalom érvényességét újdonsághiány és kézenfekvőség miatt. A bíróság megvizsgálta a '182-es szabadalom független 6. és 69. igénypontját újdonsághiányra és kézenfekvőségre, és arra a következtetésre jutott, hogy a Microsoft helytelenül kombinálta a Kenoyer több különálló tanítását. Ezért nem tudta meggyőzően bizonyítani, hogy a Kenoyer a 6. és 69. igénypontra nézve újdonságrontó volt vagy azokat kézenfekvővé tette volna.

A döntés ellen a Microsoft a CAFC-nél fellebbezést nyújtott be, és azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság újdonságrontás szempontjából indokolatlanul szűk mércét alkalmazott, mert azt állította, hogy a Kenoyernek újdonságrontáshoz a megtámadott igénypontok valamennyi korlátozását tartalmaznia kellene, mégpedig ugyanolyan összefüggésben, mint a megtámadott igénypontokban. A Microsoft azzal is érvelt beadványaiban, de a szóbeli tárgyaláson erre nem hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság újdonságrontással kapcsolatos döntése nem ténymegállapításon, hanem egy korábbi szabadalom értelmezésén alapult, ezért felül kell vizsgálni.

A CAFC megismételte, hogy bár az újdonságrontást nem lehet bizonyítani csupán „több különálló tanítással, amelyeket a szakember valamilyen módon kombinálhat ahhoz, hogy eljusson az igényelt találmányhoz”, egy anterioritás újdonságrontó lehet egy igénypontra nézve „akkor is, ha nem mondja ki egyértelműen az igénypontokban foglalt valamennyi korlátozást, ha az anterioritást olvasó személy egyszerre el tudja képzelni az igénypont szerinti elrendezést vagy kombinációt”. A CAFC megjegyezte, hogy míg az elsőfokú bíróság által az olyan szavak használata, mint az „azonos”, lehet, hogy nem találó, azonban az elsőfokú bíróság egyébként a helyes szabályt alkalmazta. A CAFC azt is megismételte, hogy az újdonságrontás ténykérdés, amelyet fellebbezéskor lényeges bizonyítékként felülvizsgálnak még akkor is, ha egy korábbi szabadalmon alapul.

A 6. és a 69. igényponttal kapcsolatban a CAFC arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság megállapításait lényeges bizonyítékok támasztották alá.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy mivel a Kenoyer nem tanította az igénypont korlátozásait, és a Microsoft nem foglalkozott azzal, hogy a Kenoyer külön tanítások alapján kézenfekvővé tette-e a korlátozásokat, a Microsoft elmulasztotta, hogy eleget tegyen kézenfekvőség-bizonyítási kötelezettségének. A CAFC megerősítette az elsőfokú bíróság kézenfekvőségre vonatkozó megállapítását, mert a Microsoft nem mutatott rá semmilyen hibára az alsófokú bíróság kézenfekvőségre vonatkozó elemzésében azokon túl, amelyeket az újdonságrontás elemzésében azonosított, és amelyek a CAFC következtetése szerint lényeges bizonyítékkal voltak alátámasztva.

Pauline Newman, a CAFC bírása különvéleményben arra a következtetésre jutott, hogy a Kenoyer a legszigorúbb vizsgálat alapján újdonságrontó volt a 6. és a 69. igénypontra nézve, mert kimondottan kinyilvánította mindegyik igényelt elemet, mégpedig az igényelt sorrendben. Newman bírő részletesen elemezte a Kenoyer igénypontjának valamennyi elemét, és azt találta, hogy a Kenoyer valójában tanította az elemek igényelt kombinációját, tekintettel a teljes kinyilvánításra.

D) Az *IBM v. Groupon Inc.* (Groupon)-ügyben egy Delaware-i esküdtszék megállapította, hogy a Groupon bitorolta az IBM négy e-kereskedelemre vonatkozó szabadalmát, és ezért az alperest 83 millió USD kártérítés megfizetésére kötelezte, bár az IBM eredetileg 167 millió USD megítélését kérte. „Az IBM évenként hat milliárd USD-t költ kutatásra és fejlesztésre, és ezzel a társadalom számára végez innovációs tevékenységet” – nyilatkozta a vállalat szóvivője a Reutersnek. „Innovációink védelmében szabadalmainkra támaszkodunk. Meg vagyunk elégedve a bíróság döntésével” – tette hozzá.

Az esküdtszék azt állapította meg, hogy a Groupon szándékosan bitorolta az IBM szabadalmait. Ezzel szemben a Groupon szóvivője kijelentette „Továbbra is azt gondoljuk, hogy nem bitoroljuk az IBM egyetlen érvényes szabadalmát sem. Amennyiben ezek a szabadalmak egyáltalán bírnak valamilyen értékkel – szerintünk nem –, az érték jóval kisebb annál, mint amit az esküdtszék megállapított”, majd hozzátette: „Mérlegeljük a lehetőségeinket és a tárgyalás utáni fellebbezést”.

E) A michigani *Omni MedSci* (OMS) pert indított az *Apple* ellen azt állítva, hogy annak népszerű terméke, az *Apple Watch* bitorolja a szabadalmait. Az OMS „közel infravörös és közép infravörös széles sávú lézerekre” összpontosít munkájában, és azt állítja, hogy az *Apple* órái az általa szabadalmazott technológián alapulnak.

Az OMS közölte, hogy az *Apple*-l 2014-től 2016-ig tárgyalt, de az végül megszakította a partnerkapcsolat létesítésére vonatkozó megbeszéléseket, majd röviddel ezt követően bevezette azt a technológiát, amely állítólag ütközik az OMS szabadalmába.

Az OMS a pert Texas Keleti Tartományi Bíróságánál indította meg, amely híres arról, hogy kedvez a szabadalomtrolloknak, és ideiglenes intézkedéssel kérte az *Apple*-t eltüntetni a bitorlástól, továbbá kártérítés megítélését is kérte.

Gyors Google-kutatás feltárja, hogy az OMS-t *Mohammed Islam* birtokolja, aki nagyra értékeli a szabadalomszerzést. Egy helyi újság „posztergyermekként” írja le, aki szabadalmi alapján hat vállalatot alapított, és a tárgyban tanfolyamokat is tart.

Az Apple nem nyilatkozott az ügyben, és valószínűtlen, hogy ezen az álláspontján változtatna a per megindulásáig.

F) A *WesternGeco LLC (Western) v. ION Geophysical Corp.* (ION)-ügyben az SC 2018. június 22-i döntésében megállapította, hogy olyan ügyekben, amikor bitorló alkatrészeket exportálnak külföldön való összeszereléshez, a szabadalmi törvény 271(f)(2) és 284. cikke alapján a szabadalomtulajdonos jogosult megkapni az elvesztett külföldi hasznot.

Az ION, a Western versenytársa létrehozott egy bitorló tengerfenék-kutató rendszert, amelynek alkatrészeit az Egyesült Államokban gyártja le, majd azokat külföldi vállalatoknak szállítja, amelyek azokat egybeépítik. Ennek eredményeként a Western 90 millió USD-nél nagyobb értékű, külföldi vizsgálatokra vonatkozó szerződést veszített el. Annak megállapításakor, hogy a Western milyen kárpótlást kaphat ezekért a külföldi veszteségekért, az SC hangsúlyozta, hogy a szóban forgó cselekedet a 271(f)(2) cikk alapján tisztán hazainak minősül még akkor is, ha a bitorló exportból származó károkozás külföldön történt.

Később fog eldőlni, hogy az elsőfokú bíróságok nem fogják-e korlátozni ennek a megállapításnak a körét a 271(f) cikkekre, amely megtiltja alkatrészek bitorló exportját, vagy pedig úgy fogják alkalmazni az e cikken alapuló elveket, hogy azok más forogatókönyvek esetén megengednek területen kívüli kártérítéseket is.

G) Az *Apple* és a *Samsung* között régóta húzódo perben egy szövetségi bíróság elrendelte, hogy a Samsungnak 533 millió USD kártérítést kell fizetnie az Apple számára, mert bitorolta az Apple iPhone-okra vonatkozó szabadalmait. Ezt a döntést a bíróság az SC döntése alapján hozta, amely az ügyet visszautalta az említett elsőfokú bíróságnak, hogy döntsön a kártérítés ügyében. Az Apple eredetileg egy milliárd USD kártérítést kért.

2018. júniusban azonban a Samsung egy 34 oldalas indítványt nyújtott be, kérve a döntés hatálytalanítását. A Samsung indítványában kifejti, hogy az esküdtszék döntése túlzó, és figyelmen kívül hagyta az általa benyújtott bizonyítékokat, amelyek legfeljebb 28,085 millió USD kártérítés megítélését indokolják. A Samsung annak a 145 millió dollárnak a visszautalását is kérte, amelyet már kifizetett a most érvénytelenített szabadalmak alapján.

Az Apple-nek 10 napon belül kellett volna válaszolnia a Samsung indítványára. *Lucy Koh* bírónő 2018. július 26-ára tűzött ki az ügyben tárgyalást, de a felek időközben megegyeztek.

H) Úgy tűnik, mintha tegnap lett volna, hogy az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala (United States Patent and Trademark Office, USPTO) 2015. április 7-én megadta a 9 000 000. szabadalmat olyan szélvédőmosóra, amely összegyűjti az esővizet vagy a harmatot mosófolyadékként való felhasználáshoz. 2018. júliusban a megadott amerikai szabadalmak száma meghaladta a 10 000 000-t.

Korábban már lehetett olvasni arról, hogy az USPTO kézzel választ ki bizonyos szabadalmakat, hogy azokat „mérőöldkő-milliomodikként” számozhassa. Például 2011-ben egy olyan optikai segédeszköze adták ki a 8 000 000. amerikai szabadalmat, amely javítja olyan emberek látásérzékelését, akik külső retinadegeneráció miatt váltak vakká. 2006-ban a 7 000 000. amerikai szabadalmat a *DuPont* egyik feltalálójának engedélyezték, aki textilalként felhasználható biolebomló poliszacharidrostokat talált fel.

Az USPTO minden hét keddi napján engedélyezi az új szabadalmakat egy jól meghatározott rendszer szerint. Valamikor régen a mechanikai szabadalmakra került először sor, és azokat az elektromos, majd a vegyi szabadalmak követték osztályokra és alosztályokra rendezve, ahol a fő amerikai osztályozás szerint a legkisebb a legmagasabb felé halad. Újabban az USPTO elkezdte a CPC (Cooperative Patent Classification) rendszert használni, amelyet az Európai Szabadalmi Hivatallal közösen fejlesztettek ki, hogy harmonizálják az osztályozási rendszereket. A CPC-osztályok A-tól H-ig terjednek, majd azokat az Y osztály követi. A nagyobb osztályokat sajátos alosztályokra osztják fel, ilyen például a „B29C” alosztály, és az alosztályok alcsoportokra osztódnak, ilyen például a „45/14508” alcsoport. Ez a felosztás tárgy szerint történik. A B kategória elnevezése „Műveletek végzése, szállítás”, míg a G kategóriáé „Fizika”. A szabadalmak számainak kiosztásakor sorrendben haladnak A-tól H-ig és azután következik az Y.

Minden tervszerűen megy, amíg el nem következik egy „mérőöldkő-milliomodik” szabadalom. Ha ilyenkor nem történne kivételezés, „közönségesebb” találmányok kapnák a sajátos mérőöldkőszámokat.

Ez a kivételezés történt a 10 000 000. amerikai szabadalom kiválasztásakor is. Ezt a számot kapta ugyanis a Massachusetts-i székhelyű *Raytheon Company* LADAR találmánya. A jelen beszámoló alapját képező amerikai cikk szerzője, *Jonathan L. Schuchardt* az USPTO Official Gazette-jében a 2018. június 19-én megadott szabadalmakat vizsgálta, és az osztályozás gyors kutatása azt mutatta, hogy a LADAR találmánynak „G01S 7/4863” osztályozása alapján, kézi kiválasztás nélkül a 10 001 551 számot kellett volna kapnia. Itt nyilvánvalóan egy másik szabadalmat fosztottak meg a „mérőöldkő-milliomodik” számtól, mégpedig a 10 000 001. számú amerikai szabadalmat, amelyet a dél-koreai *LS Mtron* cég feltalálói „Befecskendezéses alakítószerszám és öntvényvastagságot ellenőrző módszer” című találmányukra kaptak. Az *LS Mtron* céget 2008-ban alapították a kábeliparban, de ma már fröccsöntő gépeken kívül többek között önjáró eszközöket, konnektorokat, antennákat és hegyászó cipőket is gyárt. A 10 000 000. amerikai szabadalom kézi kiválasztásánál tehát egy dél-koreai szabadalomtulajdonos szabadalma helyett a *Raytheon* szabadalma nyerte el a „mérőöldkőszámot”.

I) A harc az elegáns kiegészítőket készítő *Louis Vuitton* és a Los Angeles-i kiegészítő-készítő *My Other Bag* között évek óta húzódott, és egyik fél sem volt hajlandó abbahagyni a pereskedést. A *My Other Bag* vezetője, *Tara Martin* azt állította, hogy a táskák készítésével a célja a fogyasztók számára stílusos, újrafelhasználható táskák biztosítása. Azonban *Vuitton*t

valóban kihozta a sodrából, amikor a My Other Bag egyik „paródiatáskája” felületén a jól ismert Louis Vuitton-mintázatot használta.

Az ügy 2014-ben kezdődött, amikor a Louis Vuitton New York Déli Kerületi Bíróságánál pert indított a My Other Bag ellen azt állítva, hogy a Louis Vuitton mintáinak a használata a My Other Bag által szándékos védjegybitorlást képez, és hígítja a híres Louis Vuitton-minták értékét. A bíróság elutasította a Vuitton keresetét, megállapítva, hogy a My Other Bag nyilvánvaló paródiaként használta táskáinak oldalán egy Vuitton-táska képét, és ez a védjegy tisztességes használatának minősül. A Vuitton nem volt megelégedve ezzel az eredménnyel, és a döntést a Második Kerület Fellebbezési Bíróságánál megtámadta. Az a My Other Bag javára döntve megerősítette az alsófokú bíróság döntését.

Az események legújabb változata szerint a Vuitton természetesen továbbra sem volt megelégedve a kerületi bíróság döntésével, és az SC-től kért jogorvoslatot. A Vuitton azzal érvelt, hogy az SC-nek foglalkoznia kell az ügygel, mert az „messzeható jelentőséggel bír számos híres és disztinktív védjegy tulajdonosa számára, akik – miként a Louis Vuitton is – a szövetségi védjegyhígítási törvény által nyújtott oltalomtól függnnek, hogy megvédhessék szellemi tulajdonukat a hígító felhasználásokkal szemben”. A Louis Vuitton úgy gondolta, hogy a fellebbezési bíróság döntése a híres védjegyek tulajdonosait „sebezhetőként hagyja a porondon a paródia álarcára hivatkozva forgalmazott utánzó termékek előállításával elkövetett, széles körű hígítás révén”.

A Louis Vuitton panasza ellenére az SC 2017. október első hetében bejelentette, hogy nem hallgatja meg a Louis Vuitton fellebbezését, és ezt megjegyzés nélkül tette, ami általános az SC elutasításai esetén. Ebből következően a fellebbezési bíróság döntése jogerőre emelkedett, és a My Other Bag engedély nélkül használhatja a Louis Vuitton védjegyét.

Ezen eredmények által felbátorítva a My Other Bag a New York Déli Kerületi Bíróságánál kérelmet nyújtott be 900 000 USD-t meghaladó ügyvivői és bírósági költségeinek a megtérítése iránt. A My Other Bag azzal érvelt, hogy az ügy kivételes, és meg kell kapnia a Vuitton által indított perre fordított kiadásait, mert az ügy „nyilvánvalóan nélkülözte” a jogi alapot, és mert a Louis Vuitton nem azért indította a pert, hogy érdemben nyerjen, hanem azért, hogy megfélemlítsen egy „egyetlen asszony által vezetett üzletet, amely nélkülözte a pénzügyi forrásokat” ahhoz, hogy végigharcolja a bitorlási pert. A költségek megtérítése iránti kereset jelenleg függőben van.

Argentína

Argentínában 2018. január 10-én egy rendeletet tettek közzé, amely számos helyen módosítja az argentin szabadalmi, védjegy- és mintatörvényt. A fontosabb változásokat röviden az alábbiakban foglaljuk össze.

a) Szabadalmak és használati minták

A korábbi törvény szerint a szabadalmak és a használati minták érdemi vizsgálatát a bejelentés napjától számított 3 éven belül kellett kérni. 2018. január 12-től kezdve ez a határidő szabadalmak esetén 180 napra, míg használati minták esetén 3 hónapra csökkent.

Uniós elsőbbséggel benyújtott szabadalmi bejelentések esetén többé nincs szükség elsőbbségi irat, valamint az elsőbbségi irat hiteles spanyol fordításának a benyújtására. Az elővizsgáló azonban jogosult az érdemi vizsgálat során kérni ilyen iratok benyújtását.

b) Védjegyek

A korábbi törvény nem szabályozta a felszólalást, ezért a bejelentő magánúton tárgyalhatott a felszólalóval, vagy pert indíthatott a felszólaló ellen, hogy az vonja vissza a felszólalását.

A törvénymódosítás szerint a felszólalásról szóló értesítést követő 3 hónap eltelte után, ha a felszólaló nem vonja vissza a felszólalást, az Argentin Szellemi Tulajdoni Hivatal a felszólalást megalapozottnak vagy megalapozatlannak nyilvánítja. Ezután mindkét fél beadványban védheti álláspontját.

A hivatal döntései ellen 30 munkanapon belül lehet fellebbezni a Szövetségi Fellebbezési Bíróságnál.

Új rendelkezés, hogy használatra vonatkozó nyilatkozatot kell benyújtani a védjegy lajstromozásától számított ötödik év vége és a hatodik év vége között.

Korábban a bíróságnál kellett kérni egy védjegy használat hiánya miatti törlését. Részleges törlésre nem volt lehetőség. A törvénymódosítás szerint a hivatal jogosult védjegyeket törölni használat hiánya miatt részlegesen vagy teljesen. A hivatali végzések ellen bíróságnál lehet fellebbezni.

c) Ipari modellek és minták

A törvénymódosítás – ellentétben a régi törvénnyel – nem teszi kötelezővé a minta leírásának benyújtását.

A régi törvény szerint a megújítási kérelmeket a lejárat határidő előtti 9. és 6. hónap között kellett benyújtani. 2018. január 12-től kezdve a megújítási kérelmeket a lejárat időpontja és az azt követő 6. hónap lejártá között kell benyújtani. Az új törvény bevezetett egy hat hónapos türelmi időt többlettilték befizetésével, de ez a rendelkezés még nem lépett hatályba.

Egyetlen bejelentésben legfeljebb 20 különböző ipari mintát lehet igényelni, feltéve, hogy azok a locarnói osztályozás egyetlen osztályába tartoznak.

Nem újdonságrontó a benyújtás előtti hat hónapon belüli korábbi használat a szerző által.

Itt megjegyezzük, hogy a fentebb ismertetett új rendelkezések egy része csak később lép hatályba.

Benelux Szellemi Tulajdoni Egyezmény

2018. június 1-jén a Benelux Szellemi Tulajdoni Egyezményt módosító két jegyzőkönyv lépett hatályba, nevezetesen:

- a 2014. május 21-i jegyzőkönyv, amely központosítja a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatal döntései ellen benyújtott fellebbezéseket, és
- a 2014. december 16-i jegyzőkönyv, amely módosítja az egyezményt a lajstromozott védjegyek elleni felszólalással, valamint törlési és érvénytelenítési eljárással kapcsolatban.

Korábban a hivatal döntései ellen a Hágai, a Brüsszeli vagy a Luxemburgi Fellebbezési Bíróságnál lehetett fellebbezni, és további fellebbezést jogi kérdésekben a vonatkozó legfelsőbb bíróságoknál lehetett benyújtani. Ez néha teljesen eltérő eredményekhez vezetett. Például abszolút okok alapján történő elutasítás esetén a Hágai Fellebbezési Bíróság általában megerősítette az ilyen elutasító döntéseket, míg a Brüsszeli Fellebbezési Bíróság hajlott az ilyen döntések hatálytalanítására.

2018. június 1-jétől kezdve a hivatal döntései (elutasítások, felszólalások stb.) elleni fellebbezéseket a Benelux Bíróságnál (Benelux Court of Justice, BCJ) kell benyújtani. Ez a bíróság egy új kamarát hozott létre a Benelux tagállamok nemzeti bíróságainak bíráiból. Ez jobban összeegyeztethető esetjogot fog eredményezni. Korábban a BCJ csak olyan esetekben játszott szerepet, amikor a nemzeti bíróságoknak kétségeik voltak a Benelux törvény értelmezésével kapcsolatban. Az elmúlt években ez a szerep nem volt különösebben jelentős, mert a védjegy törvény értelmezési kérdéseivel a luxemburgi EU Bírósághoz (Court of Justice of the European Union, CJEU) fordultak. Így főleg eljárási kérdéseket vittek a BCJ elé, amelytől értelmezési kérdésekben lehet – a korábbihoz hasonló módon – a CJEU-hoz fordulni.

Bolívia

Bolívia 2018. május 7-én hatályba léptette a Hágai Apostille-egyezményt. Ennek megfelelően a külföldi dokumentumokat, így a meghatalmazásokat, bizonylatokat, nyilatkozatokat vagy egyéb okmányokat apostille-jal kell ellátni. Ezért többé nincs szükség a dokumentumok bolíviai konzulátusok általi hitelesítésére.

Brazília

A Brazil Szabadalmi és Védjegy hivatal 2018. május 8-án publikált egy határozatot, amely hatályba lépteti az Amerikai Egyesült Államokkal létrehozott gyorsított szabadalmi elővizsgálati (PPH-) program második szakaszát.

Ez a második szakasz kiterjeszti a PPH-programban elfogadott műszaki területek körét az információs technikára, valamint az olaj-, gáz- és petrokémiai ipar területére vonatkozó találmányokra is.

BRICS-államok

A BRICS-államok (Brazília, Oroszország, India, Kína, Dél-Afrika) szellemi tulajdoni hivatalainak vezetői 2018. március 25-től 28-ig 10. összejövetelüket tartották a kínai Chengduban. A március 26-án aláírt közös nyilatkozat szerint a BRICS-államok együttműködésének fő célja: az öt államban a szellemi tulajdon fejlődésének elősegítése; egyre jobb szolgáltatás nyújtása a felhasználók és általában a közönség számára; és a BRICS-államok részvételének erősítése a globális szellemitulajdon-rendszer fejlesztésében.

Ilyen vonatkozásban a dokumentum a következő területeket emeli ki: tapasztalatcsere a szellemi tulajdonra vonatkozó jogalkotásban; a szellemi tulajdon fontosságának elismertetése, hogy azt egyre szélesebb körben használják különösen a mikro-, kis- és közepes méretű vállalatok; az elővizsgálók oktatásának ösztönzése a szellemi tulajdon területén; és a BRICS-államok együttműködésének fokozása a nemzetközi fórumokon.

A nyilatkozatot az öt állam szellemi tulajdoni hivatalainak vezetői írták alá.

Dél-Korea

Dél-Korea megrendezte a Koreai Szellemi Tulajdoni Hivatal és az ASEAN-országok szabaddalmi hivatalainak első találkozóját, amely nagymértékben erősítette a szellemi tulajdoni kooperációt Dél-Korea és az ASEAN-országok között.

A találkozóra 2018. március 27-én Bruneiben került sor. Itt a koreai hivatal elnöke, *Yunmo Sung* és a 10 ASEAN-ország hivatali vezetői együttműködési megállapodást írtak alá, amelyben leszögezték, hogy fokozzák az együttműködést a szellemi tulajdon létrehozásában, oltalmában, felhasználásában és kereskedelmi hasznosításában. Megállapodtak fejlesztési programok kidolgozásában, valamint egy Korea–ASEAN feltalálóközpont létrehozásában.

Mindkét fél támogatta, hogy – hasonlóan a hivatali elnökök évenkénti találkozásához – egy tanácsadó csoport rendszeresen ülésezzen. Abban is megállapodtak, hogy évenként rendeznek egy szellemi tulajdoni üzleti találkozót. Így a két fél együttműködése megalapozott hivatalos rendszerben van biztosítva.

Egyesült Királyság

A) Az Egyesült Királyság kormánya 2018. március 13-án a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) igazgatójánál letétbe helyezte a nemzetközi mintalajstromozásra vonatkozó Hágai Egyezményhez való csatlakozás okmányát. Ezzel az Egyesült Királyság 68. országgént csatlakozott a Hágai Egyezményhez. A nemzetközi egyezmény az Egyesült Királyságban 2018. június 13-án vált hatályossá. Ettől az időponttól kezdve nem csupán az Európai Uniót, hanem különálló országgént az Egyesült Királyságot is meg lehet jelölni nemzetközi mintabejelentésekben.

B) Az innovációs ipar támogatása érdekében tett lépésként Sam Gyimah, az Egyesült Királyság szellemi tulajdoni minisztere 2018. április 26-án bejelentette, hogy az Egyesült Királyság ratifikálta az Egységes Szabadalmi Bíróságra (Unified Patent Court, UPC) vonatkozó egyezményt, ebben a sorban a 16. országgént, és az egyezményt kötelezően aláíró három ország közül Franciaország után a másodikként. Az Egyesült Királyság általi ratifikálás nyomást gyakorol Németországra, az egyetlen olyan országra, amely a három kötelezően ratifikáló ország közül még nem ratifikált, aminek az az oka, hogy a Német Szövetségi Alkotmánybíróság előtt függőben van egy olyan beadvány, amely azt állítja, hogy az egyezmény ratifikálása alkotmányos problémákat vetne fel.

A ratifikálás bejelentésekor Gyimah miniszter megjegyezte: „Ennek a fontos egyezménynek a ratifikálása azt bizonyítja, hogy az Egyesült Királyság mind nemzetközileg, mind itthon el van kötelezve a szellemi tulajdon erős oltalma mellett. Ez segíteni fogja az innovációt és a kreativitást, megerősítve korszerű és törekvő ipari stratégiánkat.”

Az Egyesült Királyság általi ratifikálás nem történt konfliktusok nélkül. A legtöbb szükséges lépés megtétele után a ratifikálási eljárást kisiklatta a váratlan brexitszavazás, amely kétségesse tette, hogy az Egyesült Királyság egyáltalán részt vehet-e az UPC-ben. Az Egyesült Királyság általi ratifikálásra vonatkozó kétségek részben eloszlottak, amikor 2016. novemberben az ország bejelentette, hogy a brexitszavazás ellenére ratifikálni szándékozik az egyezményt. A ratifikálást azonban tovább késleltette a 2017. júniusi „elsietett” választás. Időközben Németország – miként fentebb említettük – 2017 vége felé megállította a ratifikálási folyamatot. Az Egyesült Királyság általi ratifikálás megtörténte után most a függő német alkotmányossági kifogás maradt az UPC működése megindulásának az egyetlen elsődleges akadálya. Emellett az is bizonytalanságot okoz, hogy az EU-ból való kilépés után az Egyesült Királyság az UPC-egyezmény tagja maradhat-e. Ezt a kérdést az EU-val tárgyalják az Egyesült Királyságnak a többből való kilépésével kapcsolatos egyéb kérdésekkel együtt.

Ha a Németország általi ratifikálás megtörténik, ez négy hónapnyi visszaszámlálás után az UPC működésének megindulását váltaná ki, és ezzel a szabadalmi jog egy új korszaka kezdődne. Jelenleg az Európai Szabadalmi Hivatal által engedélyezett szabadalmak bitorlási eljárását országról országra kell lefolytatni, és egy szabadalmi jog elvesztése egy országban nem szükségszerűen befolyásolja a szabadalmas jogait egy másik országban. Az UPC ha-

tálybalépése után ez a helyzet egyszerűsödne, mert egyetlen európai tagországra nézve hozott döntés az Európai Unió összes országában érvényes lenne. Ezzel az előnnyel szemben áll a kisebb gazdasági erejű országok esetében az UPC-eljárások igen magas költsége.

C) Egy 2018. márciusban publikált megállapodástervezet szerint az Európai Unió és az Egyesült Királyság a tárgyaló felek szintjén megállapodott abban, hogy bármely személy, akinek az „átmeneti időszak” vége előtt lajstromozott vagy engedélyezett európai védjegy, mintája vagy növényfajtajoga van, önműködően birtokosává válik egy egyenértékű szellemi tulajdon-jognak az Egyesült Királyság törvénye szerint. (A földrajzi árujelzők kérdését a felek még tárgyalják.)

Az „átmeneti időszak” a megállapodás véglegesítésének napján kezdődik, és 2020. december 31-én végződik.

A megállapodástervezet arról is intézkedik, hogy e rendelkezések szerint az Egyesült Királyságban engedélyezett védjegyek nem válnak sebezhetővé használat hiánya miatti törlés folytán azon az alapon, hogy az európai uniós védjegyet nem használták az átmeneti időszak vége előtt. A védjegytulajdonosok az EU-ban szerzett hírnévre is támaszkodhatnak az átmeneti időszak végéig ahhoz, hogy az Egyesült Királyságban ebből a hírnévből származó jogokat megerősíthessenek.

Ha egy európai uniós szellemi tulajdon-jogot érvénytelennek nyilvánítanak vagy megsemmisítenek olyan adminisztratív vagy jogi eljárás keretében, amely az átmeneti időszak utolsó napján még függőben volt, a megfelelő jogot az Egyesült Királyságban is érvénytelennek vagy semmisnek fogják nyilvánítani, kivéve, ha az érvénytelenség vagy semmisség alapjai nem alkalmazhatók.

Egy olyan személy, akinek függő európai uniós védjegybejelentése van, az átmeneti idő végétől számított 9 hónapon belül kérhet oltalmat az Egyesült Királyságban. E rendelkezés alapján az ott benyújtott védjegybejelentésnek ugyanaz a bejelentési és elsőbbségi napja lesz, mint a megfelelő európai uniós bejelentésnek.

A megállapodás még csak tervezet, és bár a tárgyaló felek a fenti javaslatokban megállapodtak, azokat még változtathatják más kérdésekkel kapcsolatos megállapodások és kompromisszumok eredményeként. A tervezet fényében azonban az európai uniós szellemi tulajdon-jogok birtokosai bizonyos mértékig nyugodtak lehetnek afelől, hogy jogaikat az Egyesült Királyságban az EU-tól való elszakadás után is megtarthatják. Az is valószínű, hogy a jelenleg függő legtöbb bejelentés intézését be fogják fejezni 2020. december 31-ig, aminek következtében kevésbé fontos megfontolni új benyújtást mind az EU-ban, mind az Egyesült Királyságban a jogok fenntartása érdekében. Minthogy azonban a megállapodás még nem végleges, a védjegytulajdonosok figyelembe kívánhatják venni az üzleti szempontból fontos védjegyek benyújtását mindkét joghatóság területén, ami biztosítékot nyújtana a megállapodástervezet véglegesítése előtti, számukra kellemetlen esetleges változás ellen.

D) A *London Vape Company Ltd.*, a VAPECO stilizált szóvédjegy (2. ábra) tulajdonosa felszólalt a VAPE & CO szóvédjegy (1. ábra) lajstromozása ellen.

Az elővizsgáló teljes terjedelmében helyt adott a felszólalásnak, és úgy döntött, hogy bár a felszólaló védjegyének nagyon csekély a megkülönböztetőképessége, elegendő mértékű hasonlóság áll fenn a két védjegy között ahhoz, hogy ez összetévesztési valószínűséget okozzon. Megállapítását arra is alapozta, hogy a kérdéses áruk hasonló jellegűek voltak, és a bejelentő áruinak szolgáltatása hasonlított a korábbi védjegy áruíúhoz.

A bejelentő a felsőbb bíróságnál (High Court, HC) nyújtott be fellebbezést, arra hivatkozva, hogy az elővizsgáló törvényt sértő módon tévedett, mert nem vette figyelembe a két védjegy *általános komponenseinek* megkülönböztetőképességét.

A HC helyt adott a fellebbezésnek. E döntést Birss bíró annak a megállapítása alapján hozta, hogy bár az elővizsgáló figyelembe vette a felszólaló védjegyének megkülönböztetőképességet nélkülöző jellegét, figyelmen kívül hagyta azonban annak megfontolását, hogy vajon a két védjegy – „VAPE” és „C” – közös elemei milyen megkülönböztetőképességgel rendelkeznek akár önmagukban, akár kombinációban. Megállapítva, hogy ezek a közös elemek valójában csupán csekély mértékben voltak disztinktívek, Birss bíró azt a további megállapítást tette, hogy a két védjegy közötti különbségeket alaposabban szemügyre kellett volna venni, mert azok az átlagfogyasztó számára nagyobb jelentőségűek.

A védjegyek közötti különbségek, nevezetesen az eltérő stilizálási szempontok figyelembevételkor Birss bíró megállapította, hogy bár azok nem voltak figyelemre méltók, továbbra is megmaradt az a tény, hogy ezek a szempontok teljesen eltérőek voltak. Ezért a bíró figyelembe vette, hogy vizuális hasonlóság szempontjából az összetévesztési valószínűség csekély volt.

Fogalmi hasonlóság vonatkozásában a bíró azt állapította meg, hogy ilyen téren a két védjegy nem vezetett összetévesztési valószínűséghez.

A hangzási hasonlóságról Birss bíró azon a véleményen volt, hogy ez képezte a felszólaló legjobb esélyét, mert a védjegyek viszonylag hasonlóan hangzottak, és a két védjegy közötti vizuális különbségek nem tennék lehetővé egy fogyasztó számára, hogy a két védjegyet megkülönböztesse. Mindazonáltal a hasonlóságok ellenére Birss bíró megjegyezte, hogy amiben a két védjegy osztozott, egyáltalán nem volt disztinktív, mert mindkettő elektromos cigarettákra vonatkozott.

A fentiek alapján a HC megállapította, hogy nem forgott fenn az összetévesztés valószínűsége. Ezért a fellebbezést fenntartotta.

E) Az *Olapex*, egy szépségápolással foglalkozó kezdő cég az Egyesült Királyságban bepelelte a *L'Oréal*t arra hivatkozva, hogy az bitorolja egy hajszőkítő termékre vonatkozó szabadalmát. A terméket fontos hírességek használták, így Drew Barrymore, Kim Kardashian és Chrissy Tiegen.

Az Olapex 2014-ben forgalomba hozott terméke szőkités alatt a haj védelmére szolgál. 2015-ben a L'Oréal egy Smartbond nevű konkurens terméket vitt a piacra, amelyről az Olapex azt állította, hogy bitorolja egyesült királyságbeli szabadalmát.

A felsőbbíróság 2018. júniusban elismerte, hogy a L'Oréal Smartbond nevű terméke bitorolja az Olapex kérdéses szabadalmát. A HC újabb tárgyaláson fog dönteni arról, hogy elrendeljen-e ideiglenes intézkedést a L'Oréal termékének további eladása ellen.

A HC az Olapex szabadalmának érvényességét is vizsgálta, mert a L'Oréal ellenkeresettel élt, és kérte a szabadalom megsemmisítését, de a bíróság a szabadalmat érvényesnek találta. Egyébként az Amerikai Egyesült Államokban is hasonló per folyik az Olapex és L'Oréal között.

Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH, European Patent Office, EPO)

A) Az Európai Szabadalmi Szervezet Adminisztratív Tanácsa 2017 decemberében jóváhagyta az ESZH javaslatát számos díj csökkentésére a szabadalmi bejelentésekkel és az elővizsgálati eljárásokkal kapcsolatban. Ennek alapján az ESZH 2018. április 1-jei hatállyal szabadalmi bejelentésekkel kapcsolatos díjcsökkentéseket jelentett be.

Benoît Battistelli leköszönt elnök közlése szerint az ESZH küldetése, hogy magas minőségű és hatékony munkával támogassa az innovációt, a versenyképességet és a növekedést, aminek lényeges eleme a gondosan ellenőrzött díjpolitika. Ennek megfelelően a 2018-tól 2020-ig terjedő két évben az ESZH díjait nem fogják módosítani az infláció mértékének megfelelően. Ugyanakkor az ESZH 100 EUR-ral csökkenti a PCT-bejelentések kutatási díját, és ugyancsak 100 EUR-ral a PCT-bejelentések vizsgálati díját. Továbbá az ESZH a PCT-eljárásban 50% helyett 75%-kal csökkenti az európai vizsgálati díjakat azon bejelentések esetében, amelyeket korábban már az EPO vizsgált. Ennek megfelelően az európai vizsgálati díjak 912,50 EUR-ról 456,24 EUR-ra csökkennek. Így azoknak a bejelentőknek a számára, akik a PCT-szakaszban az ESZH-t használják kutatási és vizsgálati szervként, az európai szakaszba való belépéskor a különböző díjváltozások 656 EUR csökkenést eredményeznek, ami a jelenlegi helyzetben 14%-os csökkenésnek felel meg.

B) Az ESZH Bővített Fellebbezési Tanácsa (BFT) egy új, G 1/16 sz. döntésében tisztázta, hogyan kell vizsgálni a kizáró szakaszokat, angol nevükön disclaimereket.

Az ESZH-nál a disclaimereket két csoportba, kinyilvánított és ki nem nyilvánított disclaimerekre osztják attól függően, hogy a kizárt anyag meg van-e említve a bejelentésben.

A ki nem nyilvánított disclaimereknek ki kell elégíteniük a G 1/03 sz. döntésben ismertetett négylépéses próbát (lásd alább). Ezzel szemben a kinyilvánított disclaimereknek a G 2/10 sz. döntés szerinti „arany szabványt” (lásd alább) kell kielégíteniük. E magyarázat ellenére a disclaimerek még mindig jelentős kockázatot jelentenek Európában, és használatuk esetén óvatosan kell eljárni.

a) *A G 1/03 sz. döntés ki nem nyilvánított disclaimerokról*

A Bővített Fellebbezési Tanács 2004-ben ismertette a ki nem nyilvánított disclaimerekre vonatkozó alábbi négylépéses próbát:

- Van megfelelő oka a disclaimernek?
- A disclaimer nem zár ki többet a szükségesnél?
- A disclaimernek nincs kapcsolata a feltalálói tevékenységgel és a kielégítő kinyilvánítással?
- A disclaimer egyértelmű és tömör?

Ahhoz, hogy egy ki nem nyilvánított disclaimer megengedhető legyen, a válasznak mind a négy fenti kérdésre igenlőnek kell lennie.

b) *A G 2/10 sz. döntés kinyilvánított disclaimerokról*

A Bővített Fellebbezési Tanácsot 2010-ben felkérték, foglaljon állást abban a kérdésben, hogy egy disclaimer új anyagot visz-e be egy szabadalmi leírásba, ha tárgyát egy bejelentésben pozitív kiviteli alakként nyilvánították ki.

Döntésében a tanács megállapította, hogy egy kinyilvánított disclaimer megengedhető, ha bevezetése után az igénypontban maradó tárgy kimondottan vagy hallgatólagosan, közvetlenül vagy közvetve ki van nyilvánítva a benyújtott bejelentésben általános szaktudást használó szakember számára – ezt „aranszabvány”-ként ismerjük.

Annak meghatározására, hogy egy módosítás kielégíti-e az aranszabványt, az ügy általános műszaki feltételeit kell megállapítani, figyelembe véve:

- a bejelentésben a kinyilvánítás jellegét és mértékét; és
- a kizárt tárgy jellegét és mértékét, valamint viszonyát a módosítás után az igénypontban maradó tárgyhöz.

c) *Alkalmazható a G 2/10 sz. döntés ki nem nyilvánított disclaimerekre is?*

A G 2/10 döntés számos általános megállapítást tartalmaz, amelyek azt sugallják, hogy az aranszabványpróba nem csupán kinyilvánított disclaimerekre, hanem általában módosításokra is alkalmazható. Ezért nem volt világos, hogy egy ki nem nyilvánított disclaimernek ki kell-e elégítenie:

- a G 1/03 négylépéses próba követelményeit;
- a G 2/10 aranszabvány követelményeit; vagy
- mindkettőt.

A műszaki fellebbezési tanácsok ezt követő döntései eltérő nézeteket tükröznek. Úgy tűnik, hogy a vizsgálati irányelvek legújabb változata a ki nem nyilvánított disclaimerekre mindkét próba alkalmazását jóváhagyja.

A T 437/14 sz. döntésben a műszaki fellebbezési tanács azon a véleményen volt, hogy ezt a kérdést elegendő bizonytalanság övezi, aminek következtében indokolt az ügyet a Bővített Fellebbezési Tanácshoz utalni. A T 437/14 sz. döntésben vizsgált igénypont két ki nem

nyilvánított disclaimert tartalmazott véletlen újdonságrontó nyomtatványok miatt. A műszaki fellebbezési tanács megállapította, hogy a disclaimerek kielégítették a G 1/03 döntés szerinti négylépéses próba követelményeit, de nem feleltek meg a G 2/10 döntés szerinti arany szabvány előírásainak, mert az igénypontban maradó tárgy nem volt közvetlenül és egyértelműen kinyilvánítva a benyújtott bejelentés leírásában. A tanács azt is megállapította, hogy szükség lehet mindkét próba alkalmazására, de nem volt biztos abban, hogyan kell ezt megtenni. Ezért a következő kérdéseket intézte a Bővített Fellebbezési Tanácshoz.

- A G 2/10 döntés szerinti arany szabvány alkalmazható-e ki nem nyilvánított disclaimereket tartalmazó igénypontokra?
- Ha a válasz erre a kérdésre igenlő, a G 1/03 döntés figyelmen kívül hagyható?
- Ha a válasz a 2. kérdésre „nem”, lehet az arany szabványt módosítani a G 1/03 döntésre tekintettel?

A Bővített Fellebbezési Tanács G 1/16 döntésében megállapította, hogy a ki nem nyilvánított disclaimereknek csupán a G 1/03 döntés szerinti négylépéses próbát kell kielégíteniük (vagyis a G 2/10 döntés szerinti arany szabvány nem alkalmazható ki nem nyilvánított disclaimerekre), így a válasz az 1. kérdésre „nem”.

A döntés fő oka az volt, hogy a G 2/10 döntés alkalmazása „virtuálisan nem hagyna lehetőséget ki nem nyilvánított disclaimer alkalmazására”, mert „ahol egy ki nem nyilvánított disclaimert iktatnak be az igénypontba, ebből (majdnem) önműködően következik, hogy a beiktatás után az igénypontban maradó tárgy ... nehezen tekinthető a benyújtott bejelentésben nyilvánvalóan vagy kifejezetten, és közvetlenül és egyértelműen kinyilvánítottnak”.

C) Az ESZH 2017. évi jelentése szerint a szabadalmi bejelentések száma 165 590 volt, ami 3,9%-os növekedésnek és új rekordnak felel meg. A bejelentések száma és változása a 2017-et megelőző további négy évben a következőképpen alakult:

2016.	159 316	-0,4%
2015.	160 004	+4,8%
2014.	152 703	+3,2%
2013.	148 027	-0,3%

Az ESZH 2017-ben összesen 106 000 szabadalmi bejelentésre adott szabadalmat, ami 2016-hoz képest 10,1%-os növekedésnek felel meg.

2017-ben a bejelentések 47%-a a 38 európai tagállamból származott. Az Amerikai Egyesült Államok továbbra is a legtöbb bejelentést benyújtó állam: az összes bejelentés 26%-a érkezett ebből az országból, és ez az előző évhez képest 5,8%-os növekedésnek felel meg. Sorrendben a következő állam Németország (+1,9%), majd Japán (+3,5%), Franciaország (+0,5%) és Kína (+16,6%) következik. Kína először került be a legtöbb bejelentést benyújtó öt ország közé.

A benyújtott bejelentések számának legnagyobb: +74,9%-os növekedését Törökország mutatta. A legnagyobb mértékű csökkenés: -8,2% Dél-Korea bejelentéseinek számában volt észlelhető.

2017-ben a bejelentések száma az egyes műszaki területeken a következőképpen alakult:

Helyezés	Műszaki terület	A szabadalmi bejelentések száma	Változás (%)
1.	Orvosi technológia	13 090	+6,2%
2.	Digitális kommunikáció	11 694	+5,7%
3.	Számítógép-technológia	11 174	+4,1%
4.	Elektromos gépek, készülékek	10 402	+3,2%
5.	Szállítás	8 217	-4,2%
6.	Mérés	7 999	+6,6%
7.	Szerves finomkémia	6 462	+4,3%
8.	Gyógyszerek	6 330	-8,1%
9.	Biotechnológia	6 278	+14,5%
10.	Egyéb különleges gépek	5 548	+0,4%

A következő táblázatban a legtöbb bejelentést benyújtó vállalatokat soroljuk fel a benyújtott bejelentések számával és annak %-os változásával együtt.

Rangsor	Vállalat	Ország	A szabadalmi bejelentések száma	Változás (%)
1.	Huawei	Kína	2398	+0,3%
2.	Siemens	Németország	2220	+18,7%
3.	LG	Dél-Korea	2056	-11,1%
4.	Samsung	Dél-Korea	2016	-13,0%
5.	Qualcomm	USA	1854	+8,8%
6.	Royal Philips	Hollandia	1733	-1,9%
7.	United Technologies	USA	1719	-16,8%
8.	Intel	USA	1435	+13,2%
9.	Robert Bosch	Németország	1412	+6,4%
10.	Ericsson	Svédország	1373	+16,1%

Miként a táblázatból kitűnik, 2017-ben a legtöbb európai bejelentést a kínai Huawei nyújtotta be. A második helyre az előző évi 6. helyről a Siemens ugrott fel 18,7%-os növekedéssel.

D) A londoni, Cambridge-i és müncheni szabadalmi ügyvivői irodát működtető *Reddie & Grose* cég „Kiemelt újdonságok, szellemi tulajdoni újdonságok” címszó alatt 2018. március 27-én „Minőség a mennyiséggel szemben az Európai Szabadalmi Hivatalnál” címmel közölt egy cikket, amelynek tartalmát az alábbiakban kommentár nélkül ismertetjük.

Az Európai Szabadalmi Hivatal nemrég hozta nyilvánosságra 2017. évi jelentését, amely az igényeknek, az engedélyezett szabadalmak számának és a termelékenységeknek a növekedéséről beszél. De mindezek a növekedések lehetővé tették-e az ESZH számára, hogy megtartsa magas színvonalát?

Erről számos szabadalmi elővizsgálónak bizonyára nemleges a véleménye. Nemrég publikáltak egy levelet az ESZH Adminisztratív Tanácsához, amely az ESZH felülvizsgálati szerve. Ezt a levelet 924 európai szabadalmi elővizsgáló írta alá, akik azt állítják, hogy a megnövelt célok csökkentik a szabadalmak minőségét. A levél megállapítja, hogy az elővizsgálók választás elé vannak állítva: vagy az Európai Szabadalmi Egyezmény és az elővizsgálók irányelvei szerint dolgoznak, vagy pedig „termékeket” bocsátanak ki.

Az évi jelentés statisztikai adatait szemlélve nyilvánvaló, hogy az ESZH munkaterhelése folyamatosan nő. Az elmúlt évben a szabadalmi bejelentések száma 3,9%-kal 165 590-re nőtt. Ugyanakkor az ESZH 2017-ben 7%-kal csökkentette vizsgálatlan szabadalmi bejelentéseinek a számát. E megnövekedett munkaterhelés mellett a kibocsátott „termékek” (kutatások, vizsgálatok, felszólalások) száma 4,6%-kal 414 269-re emelkedett. Ezzel szemben az elővizsgálók számának növekedése csupán 1,5%-os volt, ami csak azt jelentheti, hogy az elővizsgálókat több munka terheli.

Az említett 924 elővizsgáló véleményével szemben az ESZH azt állítja, hogy munkájának a minősége javul. Az évi jelentés szerint a kutatási és vizsgálati eljárással elégedett vagy nagyon elégedett ügyfelek száma 79%-ról 80%-ra nőtt. Ez azonban nem ad szükségszerűen teljes képet. Ha a szabadalmi elővizsgálók minden egyes „termékkel” rövidebb ideig foglalkoznak, akkor ez azt jelenti, hogy kevesebb idő jut a vonatkozó technika állásának megtalálására és elolvasására, valamint egy bejelentésben hibák megtalálására. Úgy tűnik, hogy „termékenként” kevesebb idő eltöltése látszólag a bejelentő javára szolgálhat, és ha valakinek a bejelentésére szabadalmat adnak, kevésbé valószínű, hogy az elégedetlen lesz az általa kapott szolgáltatással. Ez azonban nem szükségszerűen jelenti azt, hogy a szolgáltatás jó minőségű.

A Szellemi Vagyon Igazgatása (Intellectual Asset Management) egy múlt évi kiadványa ismerteti egy, a magánpraxishoz intézett kérdést arról, hogy hogyan érzékelték a szabadalmak minőségének változását az elmúlt évben, és érdekes módon 15% gondolta, hogy a minőség javult, és 7% vélte, hogy romlott, míg 78% nem válaszolt. Ez határozottan nem könnyű és világos válasz a minőség kérdésre.

A jelentésből azonban egy dolog nyilvánvaló, mégpedig az, hogy az ESZH még mindig a csúcson van a nagy szabadalmi hivatalok minősége terén, és állandóan túlszárnyalja ame-

rikai, japán, kínai és koreai társait. Bizonyos gondok ellenére lehetséges, hogy az ESZH a bejelentők számára a világon az egyik legvonzóbb szabadalmi hivatal marad.

E) Az Állandó Képviselők Bizottsága (Permanent Representatives Committee, COREPER) megszavazta, hogy *Christian Archambeau*-t, a jelenlegi megbízott vezérigazgatót ajánlja az EU Szellemi Tulajdoni Hivatalának (EUIPO) állandó vezérigazgatójává kinevezni. A COREPER felelős a Tanács munkájának előkészítéséért. Bár ajánlását még meg kell erősíteni, ez az utolsó lépés gyakorlatilag csak formalitás.

A szavazás eredményének bejelentésekor, bár Archambeau a legbiztosabb jelölt volt a *Campinos* utódjának helyéért folytatott versenyfutásban, rajta kívül még *Patricia Garcia-Escudero Márquez*, a Spanyol Szabadalmi és Védjegy hivatal vezérigazgatója, valamint *Kai Härmand*, Észtország Igazságügyi Minisztériumának helyettes államtitkára vett részt.

Brüsszelben 2018. július 13-án a Tamács bejelentette, hogy megszavazta, miszerint a Tanács Archambeau-t ajánlja az EUIPO következő vezérigazgatójának.

Amikor Campinos 2010-ben *Wubbo de Boert*ől vezérigazgatóként átvette az akkor még OHIM-nak nevezett hivatal vezetését, kibővített pénzügyi támogatást kapott a hivatal részére, és célul tűzte ki, hogy megújítja a hivatal belső működését, majd ezt követően gyors fejlődési időszakot felügyelt. Archambeau nyilvánvalóan arra fog törekedni, hogy saját bélyegét rányomja a hivatal munkájára, amit meg fog könnyíteni a belső működés és politika mély ismerete. A 2020. évi terv ismeretében azonban az a valószínű, hogy az elvárás vele szemben inkább a „fejlődés”, és nem a „forradalom”.

Az Európai Unió Törvényszéke (General Court, GC)

A) Az üdítőital-óriás *Coca-Cola* és a versenytárs *Master Cola* közötti vita 2017 decemberében végül ismét az EU Törvényszéke elé került. A GC a *Coca-Cola* javára döntött, és hatályon kívül helyezte az EU Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) fellebbezési tanácsának a döntését, amely eredetileg a *Coca-Cola* ellen irányult.

Ez megnyitotta az utat a *Coca-Cola* számára ahhoz, hogy felszólaljon a *MASTER* megjelölés ellen, amely a *Coca-Cola*éval azonos betűtípust használ.

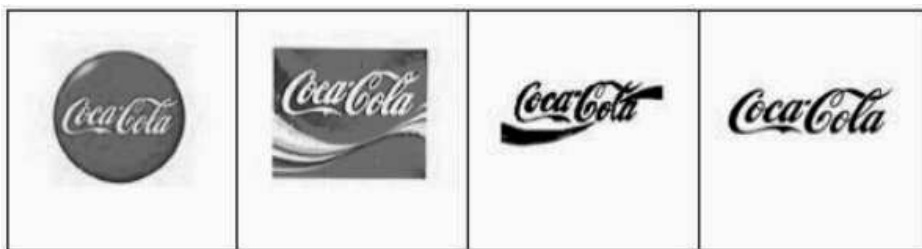

Ezt a *MASTER* megjelölést jelenleg csupán Szíriában és a Közép-Keleten használják a *Coca-Cola*éval hasonló alakban. A most tárgyalt legújabb döntés lehetővé teszi a *Coca-Cola*

számára logikus következtetéssel a kereskedelmi potyautasság bizonyítását, minthogy valószínű, hogy a Master Cola a MASTER megjelölést a jövőben az EU-ban is fogja használni.

Az ügy háttere, hogy a MASTER COLA védjegy lajstromozása iránt a *Modern Industrial & Trading Investment (Mitico)* 2010-ben az EU-ban kérelmet nyújtott be, ami ellen a Coca-Cola azon az alapon nyújtott be felszólalást, hogy az ilyen lajstromozás lehetővé tenné a COCA-COLA márkanév hírnevének tisztességtelen kihasználását a MASTER COLA márkanév számára. AZ EUIPO elutasította a felszólalást, megállapítva, hogy a jelzések nem hasonlók, és ezért nem áll fenn az összetévesztés valószínűsége a két márkanév között annak ellenére, hogy a kérdéses áruk hasonlóak voltak.

A Coca-Cola a GC előtt megtámadta az EUIPO döntését. Ez a bíróság 2014. decemberi ítéletével hatályon kívül helyezte az EUIPO döntését, amely szerint nem állt fenn az összetévesztés valószínűsége, és ehelyett megállapította, hogy egy bizonyos mértékű hasonlóság fennállt a két védjegy között, mert nem csupán az első „c” betűtől az „m” betűig terjedő aláírásfarok hasonlít vizuálisan, hanem a betűtípus is hasonló, ami nem általános a mai üzleti életben.

Az ügy ilyen állása mellett a GC megállapította, hogy az EUIPO-nak döntésében figyelembe kellett volna vennie, hogy vajon a MASTER megjelölés tisztességtelen előnyt húzott-e a korábbi COCA-COLA védjegyek hírnevéből, vagy arra káros befolyást gyakorolt-e. Itt a GC arra is utalt, hogy az EUIPO helytelenül hagyta figyelmen kívül a Coca-Cola által benyújtott bizonyítékot, amely a Mitico szándékát bizonyította arról, hogy tisztességtelenül ki akarta használni a korábbi védjegyek hírnevét. A Coca-Cola ugyanis azt állította, hogy a Mitico kereskedelmileg és weboldalán is használta a MASTER védjegyet olyan alakban, amely emlékeztetett a COCA-COLA védjegyre.

Amikor azonban az EUIPO a GC 2014. évi döntése alapján felülvizsgálta az ügyet, ismét a Coca-Cola felszólalása ellen foglalt állást, ezúttal azon az alapon, hogy a Coca-Cola által benyújtott anyag nem bizonyította, hogy fennáll a kereskedelmi potyautasság veszélye. A Coca-Cola, elégedetlenül ezzel a döntéssel, ismét a GC-nél nyújtott be fellebbezést. A GC legutóbbi, 2017. évi döntése ismét a Coca-Colának kedvezett, mert hatályon kívül helyezte az EUIPO 2015. évi döntését.

Miként fentebb erre már utaltunk, a GC újabb döntéséből egyértelműen kitűnik, hogy azt kívánta az EUIPO-tól: vegye figyelembe azt a bizonyítékot, amely szerint a MASTER megjelölés EU-n kívüli kereskedelmi használata alapján valószínűsíthető, hogy a jövőben fennáll ennek a jelzésnek az EU-ban való használati kockázata is, ami a COCA-COLA védjegyek hírnevének tisztességtelen felhasználásával is járna.

Más szavakkal: logikusan előre látható, hogy a Mitico, ha jóváhagyják európai védjegyjelentését, áruit az EU-ban is azonos MASTER védjeggyel forgalmazná, hasonlóan szíriai és közép-keleti tevékenységéhez. A GC ezért arra következtetett, hogy az EUIPO tévedett, amikor értékelte a MASTER védjegy Európai Unió kívüli kereskedelmi használatára vonatkozó bizonyítékot.

B) A WE európai védjegy tulajdonosa felszólalt az ábrás EW védjegy lajstromozása ellen azon az alapon, hogy vizuális és fonetikai hasonlóságok miatt a két védjegy megtévesztően hasonló, és emellett az oltalmazni kívánt áruk is hasonlóak, mert mindkét védjegy divattermékekre vonatkozik.

A megtévesztés valószínűsége döntő tényező védjegyek hasonlóságának a megítélésénél. Annak megállapításakor, hogy van-e összetévesztési valószínűség, a védjegyek által keltett általános benyomást veszik alapul, figyelembe véve különösen az uralkodó és a megkülönböztető elemeket. Az áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság csekély mértékét ellensúlyozhatja a védjegyek közötti nagyfokú hasonlóság mértéke.

Az EUIPO Felszólalási Osztálya megállapította, hogy a védjegyek között fennáll az összetévesztés valószínűsége, és ezt a döntést fenntartotta az EUIPO fellebbezési tanácsa is. Mindkét fórum megállapította, hogy a kérdéses védjegyek jelentős vizuális és fonetikai hasonlóságokat mutatnak, és ezért az érintett közönség körében (olaszul és spanyolul beszélő fogyasztókat véve alapul) fennállna az összetévesztés valószínűsége.

A tanács döntése ellen a GC-nél benyújtott fellebbezésben a bejelentő (az ábrás EW védjegy tulajdonosa) azzal érvelt, hogy a korábbi európai WE szóvédjegy korlátozott oltalmi körrel rendelkezik, mert csekély a fonetikai és a vizuális összetettsége, és lényegesen a védjegyek közötti különbségek. További érve szerint fogalmilag a WE védjegynek van jelentése az angolul beszélő közönség számára, míg az EW védjegy jelentés nélküli.

A GC 2018. május 4-én a bejelentő javára döntött, megállapítva, hogy rövidebb megjelölések esetén a közönség világosabban látja a különbséget a védjegyek között. Azt is megállapította, hogy az E és a W betű között csekély a vizuális és a fonetikai hasonlóság. A GC szerint az olasz és a spanyol közönség számára – minthogy nem tudnak angolul – a WE védjegy jelentés nélküli, és ezért fogalmilag semleges. Az angolul beszélő közönség számára azonban – összhangban a bejelentő érvelésével – a védjegyek fogalmilag eltérők.

A fenti megfontolások alapján a GC hatályon kívül helyezte a fellebbezési tanács döntését, megállapítva, hogy nem áll fenn az összetévesztés valószínűsége a korábbi védjegy és a lajstromoztatni kívánt védjegy között.

C) A *Burlington Fashion GmbH* (Burlington) az EUIPO-nál kérte a BURLINGTON szóvédjegy és az alábbi BURLINGTON ábrás védjegyek lajstromozását a 3., 14., 18. és 25. áruosztályban:

A védjegybejelentések ellen az angol szabadalmi törvény 8(1)(b) és 8(5) cikkére alapozva felszólalt a *Tulliallan Burlington Ltd.* (Tulliallan), amely London közepén birtokolta a Burlington Arcade fedett bevásárló üzletsort. A felszólaló arra hivatkozott, hogy az Egyesült Királyságban korábban lajstromoztatta a BURLINGTON szóvédjegyet a 35. és 36. áruosztályban, továbbá az Egyesült Királyságban és az EU-ban az ábrás BURLINGTON védjegyet a 35., 36. és 41. áruosztályban.

A Felszólalási Osztály helyt adott a felszólalásnak a 3., 14. és 18. áruosztályban. E döntés ellen a Burlington fellebbezést nyújtott be.

A fellebbezési tanács hatálytalanította a Felszólalási Osztály döntését, mert megállapította, hogy a felszólaló nem bizonyította a korábbi védjegyek hírnevét a 35. áruosztályban kiskereskedelmi szolgáltatásokra. Azt is megállapította, hogy a felszólaló a számára okozott károkat sem igazolta. Végül megállapította, hogy a kérdéses áruk és szolgáltatások eltérőek voltak, és hogy a megtévesztés valószínűsége sem állt fenn.

A döntés ellen a Tulliallan a GC-nél nyújtott be fellebbezést, amelyet a GC elutasított a következő okok miatt.

- A 8(5) cikk megsértése (korábbi védjegyek megkülönböztető jellegéből vagy hírnevéből tisztességtelen előnyszerzés). A bíróság nem értett egyet a tanács azon következtetésével, hogy a felszólaló korábbi védjegyének hírnevét nem bizonyították a 35. áruosztályban kiskereskedelmi szolgáltatásokra. A bíróság azonban fenntartotta a tanácsnak azt a véleményét, hogy a Tulliallan nem nyújtott be bizonyítékot azzal kapcsolatban, hogy a lajstromoztatni kívánt védjegyek tisztességtelen előnyre tettek szert a korábbi védjegyek megkülönböztető jellegéből vagy hírnevéből.
- A 8(1)(b) cikk megsértése (hasonló védjegyek és/vagy hasonló áruk és szolgáltatások): A bíróság megállapította, hogy nem lehetett hasonlóságot vagy megfelelést kimutatni a korábbi védjegyek által fedett szolgáltatások és a lajstromoztatni kívánt védjegyek által védett áruk között.

Franciaország

A legfelsőbb bíróság (Cour de cassation) 2017. december 6-án hozott a 0724444 sz. ('444-es) európai szabadalom francia részét megsemmisítő döntést a *Teva v. Merck & Co. Inc.*-ügyben.

A Merck tulajdonát képező '444-es szabadalom 1. igénypontjának szövege a következő: „A 17β-(N-terc-butilkarbamoil)-4-aza-5-alfa-androszt-1-én-3-on (fineszterid) alkalmazása gyógyszer előállítására egy személy androgén kopaszságának kezelésében hasznos orális adagolással, ahol a dózis mennyisége körülbelül 0,05-1,0 mg”.

A Bővített Fellebbezési Tanács G 0002/08 sz., 2010. február 19-i döntése óta az Európai Szabadalmi Hivatal megengedte az ún. dózistartomány-igénypontok szabadalmazását: „Nincs kizárva az olyan szabadalmazás ..., ahol a dózistartomány az egyetlen igényelt jellemző, amelyet nem ismert a technika állása”.

Egy párhuzamos vita folyik az *Actavis* és a szabadalomtulajdonos Merck között ugyanazzal a szabadalommal kapcsolatban. Ebben az ügyben 2010. szeptember 28-án a párizsi fellebbezési bíróság (Tribunal de grande instance) ítéletében eltért az ESZH ún. dózistartomány-igénypontokkal kapcsolatban fentebb említett döntésétől azzal az indokolással, hogy „lehetséges szabadalmaztatni egy gyógyszert egy első betegség kezelésére és utána egy második betegség kezelésére, de nem egy olyan dózistartományra, amely alkalmas ezeknek a betegségeknek a kezelésére, minthogy ilyen módon eljárva egy olyan gyógyászati módszert próbálnának szabadalmaztatni, amely ki van zárva az orvosi kezelés területéről, és csupán az orvosi szabadságtól és az ezzel kapcsolatos felelősségtől függ”.

Ezért a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az 1. igénypont, amely a kopaszság finaszteriden alapuló kezelésében egy új dózisa vonatkozik, a szabadalmazhatóság alól való kivételek közé esik. A bírósági döntés így hangzik: „Az EP 0724444 sz. szabadalom 1. igénypontja, amelynek a technika állásával szembeni újdonsága a megadott dózisban rejlik, ki van zárva a szabadalmazhatóságból, és ezért a 2000-es európai szabadalmi egyezmény 53c cikke alapján törölni kell”.

Ezt a döntést azóta a Francia Szabadalmi Hivatal irányelveinek 74. oldalán is idézik: „A dózistartomány-igénypont egy példája azoknak a gyógyászati eljárásoknak, amelyeket a hivatal elutasíthat.” Tudomásunk szerint a fellebbezési bíróság hasonló ügyekben hozott valamennyi döntése egyezik ezzel a véleménnyel.

Ezzel párhuzamosan a *Teva v. Merck*-ügyben a szabadalmat 2010. november 9-én törölték kellő kinyilvánítás hiánya miatt.

Az *Actavis v. Merck*-ügyben 2010. szeptember 28-án és a *Teva v. Merck*-ügyben 2010. november 9-én hozott döntés ellen egyaránt fellebbeztek.

A fellebbezés után, 2015. januárban a fellebbezési bíróság részben megváltoztatta az *Actavis v. Merck*-ügyben 2010. szeptember 28-án hozott döntést, és elismerte, hogy „szaba-

dalmazható egy olyan, második gyógyászati indikációra vonatkozó igénypont, amely csupán egy dózistartomány-jellemzőn alapszik”.

A párhuzamos Teva v. Merck-ügyben a fellebbezési bíróság megerősítette az elsőfokú döntést, amely nem kellő kinyilvánítás miatt megsemmisítette a szabadalmat.

Ezután a szabadalmas a legfelsőbb bíróságnál nyújtott be két fellebbezést.

A Teva v. Merck-ügyben a legfelsőbb bíróság 2017. december 6-i döntésével végül megerősítette az igénypontok megsemmisítését nem kellő kinyilvánítás miatt. Valójában a bíróság megállapította, hogy a szabadalom leírása nem tartalmazott olyan elemet, amely bizonyítaná az igényelt új dózistartomány lehetséges hatékonyságát, és nem tartalmazott tájékoztatást ennek az új gyógyászati alkalmazásnak – amely csupán egy önkényes választásból származott – a hatásáról és sajátos tulajdonságairól. Ezért a szabadalmat végleg megsemmisítette az 1., a 2. és a 3. igénypont szövegének hiányos volta miatt.

Azonban még mindig marad bizonytalanság Franciaországban a dózistartomány-igénypontok szabadalmazhatóságából való kizárása kapcsán, minthogy a legfelsőbb bíróság erről nem nyilatkozott. Mindazonáltal fontos megjegyezni a döntésről, hogy bármi legyen is az igényelt találmány, kellően ki kell nyilvánítani olyan értelemben, hogy egy szakember meg tudja valósítani.

India

A) A Telefonaktiebolaget LM Ericsson (Ericsson) a Delhi Felsőbíróságnál (Delhi High Court, DHC) pert indított a *Xiaomi Technology & Ors.* (Xiaomi) ellen azt állítva, hogy az alperes bitorolja egyes szabadalmazott készülékeit, így az AMR, a 3G és az EDGE okostelefonját.

A DHC 2014. december 8-án ideiglenes intézkedéssel eltiltotta az alperest a bitorlástól. Válaszul az alperes kérte a bíróságtól az ideiglenes intézkedés megszüntetését azon az alapon, hogy a felperes lényeges adatokat eltitkolt és elhallgatott előtte.

Az alperes konkrétan arra hivatkozott, hogy az Ericsson eltitkolta, miszerint a *Qualcomm Ltd.*-vel szabadalmazott készülékeire és technológiájára licencszerződést kötött, amelynek keretében a Qualcomm jogot kapott arra, hogy gyárthasson és eladhasson chipkészleteket, valamint ilyen készleteket magukban foglaló készülékeket. Így a Qualcomm felhatalmazást kapott a felperes szabadalmainak használatára.

Ezzel szemben az Ericsson azt állította, hogy a Xiaomi gyártott és eladott olyan készülékeket, amelyek a felperes által szabadalmaztatott olyan technológiával készültek, amelyekre a felperes nem adott licenciat, és így az alperes bitorolta a felperes szabadalmait.

A felek érveinek meghallgatása és bizonyítékaik megvizsgálása után a DHC megállapította, hogy a felek közötti megállapodás meggyőző volt, azonban a felek a megállapodást nem foglalták írásba. A bíróság szerint egy *ex parte* döntést kívánó félnek fokozott kötelessége, hogy kinyilvánítson minden olyan körülményt, amely az általa kért bírósági *ex parte* végzés szempontjából lényeges. A felperes azonban ezt elmulasztotta. Ezért a DHC elfogadta az al-

peres állítását, hogy az Ericsson eltitkolt adatokat, és ennek alapján hatályon kívül helyezte az *ex parte* ideiglenes intézkedést, amelyet korábban a felperes javára rendelt el.

B) A *Bayer Intellectual Property GmbH* (Bayer) a DHC-nál bitorlásért beperelte az *Ajanta Pharma Ltd. & Ors.*-ot (Ajanta), valamint két másik alperest, mert állítása szerint azok bitorolták a *VARDFENAFIL* nevű gyógyszerre vonatkozó indiai szabadalmát azzal, hogy árusították *VALIF* nevű terméküket, amely tartalmazza a szabadalmazott hatóanyagot.

A DHC helyt adott a Bayer keresetének, és ideiglenes intézkedéssel eltiltotta az alpereseket attól, hogy bármilyen módon foglalkozzanak a szabadalmazott komponenssel, ideértve a bitorló termékek exportját is.

Az alperesek azt kérték a bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül az *ex parte* ideiglenes intézkedést, azt állítva, hogy (a) a felperes nem használta a szabadalmat Indiában; (b) az alperesek nem működtek a DHC illetékességi körén belül; és (c) a vitatott terméket az alperesek 2009 óta forgalmazták, és a felperes indiai részlegei révén tudomással bírt az alperesek gyártási tevékenységéről, valamint arról is, hogy az ilyen termékeket hosszú idő óta nemzetközileg használják megszakítás vagy kifogás nélkül.

A felperes elismerte, hogy még nem használta szabadalmát Indiában, de azzal érvelt, hogy egy szabadalomtulajdonos kizárólagos joggal rendelkezik arra, hogy másokat megakadályozzon szabadalmának a bitorlásában.

A DHC megjegyezte, hogy az alperesek kifogása az ideiglenes intézkedés ellen a területi illetékesség hiánya alapján nem határozható meg a per kezdeti szakaszában, a tárgyalások előtt. Ugyanez vonatkozik a felperes esetleg hamis állításaira vagy a késedelemre és a beletnyugvársra. A bíróság azonban rámutatott, hogy a szabadalom használatának hiánya vagy az a tény, hogy az alperesek hosszú időn keresztül exportálták a kifogásolt termékeket, figyelmet érdemlő tényezők. Ennek megfelelően a DHC módosította az ideiglenes intézkedésre vonatkozó rendelkezését olyan módon, hogy az alperesek továbbra is tiltva voltak a sértő termékek indiai használatától, de gyárthatták és exportálhatták az említett termékeket. A bíróság arra utasította továbbá az alpereseket, hogy vezessenek pontos számadást export/import eladásaiukról, és hasznuk egy bizonyos százalékát royaltyként fizessék meg a felperesnek, hogy annak érdekei a perben védve legyenek.

Ezt követően a 2. és a 3. számú alperes megjelent a bíróság előtt, és nyilatkozatot nyújtott be, amely szerint ők nem gyártják, árusítják vagy exportálják a kifogásolt termékeket, és a vitatott szabadalom érvényességi ideje alatt továbbra sem fognak ilyet tenni. Ennek alapján a felperes hozzájárult, hogy feladja kártérítési igényét e két alperes ellen, aminek következtében jelenleg a per csupán az 1. sz. alperes Ajanta ellen folytatódik, amely a felperes ellen a bíróságnál ellenkérelmet nyújtott be.

C) A *Dolby International AB & Anr.* (Dolby) különböző alperesek ellen indított bitorlási pert, és négy szabadalma alapján kérte a DHC-t ideiglenes intézkedés elrendelésére. A felperesek azt állították, hogy az alperesek termékei szükségszerűen használják a HE-AAC v1 szabvány szerinti technológiát, amely alkalmazza a Dolby szabadalmait.

A per kezdeti szakaszában a bíróság 2018. január 18-án ideiglenes intézkedéssel eltiltotta az alpereseket a perbeli szabadalmak használatától. Az erre vonatkozó értesítés kézhezvétele után az *Oppo Mobiles India* és a *Vivo Mobiles* az ellenük folyó két perben megjelent a DHC előtt, és hozzájárult, hogy royaltyt fizessenek a felperesek által előírt módon, hogy folytathassák a termékek gyártását és eladását a felperesek szabadalmai szerinti technológiával. A bíróság engedélyezte ezt a kérelmet, és arra utasította az említett alpereseket, hogy havonként szolgáltatassanak a felpereseknek beszámolót a bitorló termékek eladásáról és exportjáról.

Az *Universal Digital Connect* elleni perben az alperesek a bíróság által elrendelt ideiglenes intézkedés szüneteltetését kérték arra hivatkozva, hogy az általuk alkalmazott technológia eltér a felperesek által szabadalmaztatottól. A bíróság azonban elutasította az alperesek kérelmét, megállapítva, hogy az általuk használt technológia meghatározásának hiányában az ideiglenes intézkedést nem lehet szüneteltetni az adott időpontban, viszont a felperesek számára lehetőséget kell biztosítani az alperesek állításainak megválaszolására. Közben a rendszabályként a bíróság úgy döntött, hogy a más perekben rögzített FRAND (tisztességes, észszerű és nem diszkriminatív) mértéket fogja alkalmazni.

A felperesek és az *Oppo Mobiles* közötti perben a felek megegyezésre jutottak, és így a bíróság a pert befejezettnek tekintette. Hasonló módon barátságos megállapodással végződött a felperesek és a *Shreeji Tradelinks* közötti per.

Jelenleg a *Das Telecom* és a *Universal Digital Connect* alperes elleni per van függőben.

D) A *Merck Sharp & Dohme Corp.* (Merck) tulajdonosa a szitagliptin nevű molekulára vonatkozó, 209 816 sz. indiai szabadalomnak, és tudomást szerzett arról, hogy a *Munish Thakur & Ors.* (Munish) alperes nagyban még nem kezdte ugyan forgalmazni a szitagliptint tartalmazó, GLIPSIT-ML nevű gyógyszerét, de az már hozzáférhető a palampuri körzeti kórházban.

A felperes a DHC-nál bitorlási pert indított az alperes ellen, hogy utóbbit meggátolja bitorló termékének piacra vitelében és a szabadalmasnak további kár okozásában.

A DHC a felperes javára ideiglenes intézkedést rendelt el az alperes ellen. Utóbbi, annak ellenére, hogy idézést kapott a bíróságtól, a kitűzött időpontban nem jelent meg a bíróság előtt, ezért az eljárás *ex parte* ügyként folytatódott.

A DHC azon a véleményen volt, hogy a felperes által benyújtott panasz cáfolat nélkül maradt. Ezért az alperes ellen 2017. október 27-én tartós eltiltó határozatot hozott.

E) A *Bristol-Myers Squibb Holdings Ireland & Anr.* (Bristol-Myers) tulajdonosa a 203 937 sz. indiai szabadalomnak, amely a daszatinib gyógyászati hatóanyagra vonatkozik. A felperes ezt a rákellenes gyógyszert gyártotta és árusította.

A felperes szerint az alperes *Sanjay Jain & Anr.* DASACY névvel daszatinibet tartalmazó saját termékének forgalomba hozatala előtt állt, miután az illetékes kormányhatóságtól már kapott gyártási engedélyt.

A felperes jogaiban sértve érezte magát, mert az alperes figyelmen kívül hagyta szabadalmát, ezért a DHC-nál bitorlási pert indított az alperes ellen.

A per kezdeti szakaszában a DHC helyt adott a felperes kérelmének, és ideiglenes intézkedést rendelt el az alperes ellen, aki nem tett ellenintézkedést. Ezért a DHC megerősítette az *ex parte* rendelkezést, amely a per befejezéséig hatályban marad. A per fő eljárása jelenleg függőben van a DHC előtt.

F) *Christian Louboutin*, a piros cipőtalpra vonatkozó védjegy tulajdonosa Indiában 2017. decemberben pernyertes lett *Pawan Kumar* ellen, aki megtámadta indiai védjegyét. Az indiai bíróság döntését arra alapozta, hogy a „piros cipőtalp” jól ismert védjegy volt. Ennek ellenére a DHC 2018. május 25-i döntésében a védjegyet ugyancsak megtámadó *Abubaker and Ors.*-nak adott igazat arra hivatkozva, hogy az indiai védjegy törvény szerint csak a szinkombinációk lajstromozhatók, az önálló színek azonban nem.

Louboutinnek arra a kifogására, hogy a DHC korábban elismerte védjegyének érvényességét, sőt a *Deere & Company & Anr. v. Malkit Singh & Ors.*-ügyben védjegyoltalmat engedélyezett a zöld színre, a bíróság azt válaszolta, hogy nem kötik a korábbi, a vonatkozó jogi rendelkezések mélyenszántó elemzése nélkül meghozott döntések.

Irán

A) Irán kormánya 2018. április 12-én letétbe helyezte a nemzetközi minták osztályozására vonatkozó Locarnói Egyezmény ratifikációs okmányát, amely így 2018. július 12-én lépett Iránban hatályba.

Irán ugyancsak 2018. április 12-én helyezte letétbe az áruk és szolgáltatások védjegylajstromozás céljára szolgáló nemzetközi osztályozására vonatkozó Nizzai Egyezményt, amely szintén 2018. július 12-én lépett hatályba.

B) Irán kormánya bejelentette, hogy 2018. május 30-án hatályba lép egy új rendelet a PCT-bejelentésekről, amelynek lényegét az alábbiakban foglaljuk össze.

- A PCT-bejelentésekre engedélyezett szabadalmak oltalmi ideje a bejelentés benyújtási napjától számított 20 év. Az oltalmi idő tehát – eltérően a korábbi iráni szabályozástól – nem a nemzeti szakasz kezdetének időpontjától számítottik.
- A PCT-szabadalmak a PCT-bejelentés benyújtásának napjától számítva évdíj fizetésére kötelezettek, ami annyit jelent, hogy a múltbeli évdíjakat is meg kell fizetni. Ennek megfelelően az Iránban 2018. május 30-án vagy azt követően benyújtott PCT-bejelentések után a benyújtás időpontjában kell megfizetni az évdíjakat. Más esetekben az évdíjakat a PCT-bejelentés napjának évfordulóján kell befizetni.

Izrael

Az izraeli *Hanita Metal Factory* (Hanita) 181 562 számmal izraeli szabadalmat kapott „Nagy teljesítményű malom” című találmányára. A Hanita 2013. májusban bitorlásért beperelte a konkurens izraeli *Iscar* vállalatot a Názáreti Kerületi Bíróságon. Az *Iscar* megsemmisítési kérelmet nyújtott be a Hanita szabadalma ellen az Izraeli Szabadalmi Hivatalnál azon az alapon, hogy a találmány nem új, nem alapszik feltalálói tevékenységen, és nem nyilvánítja ki kellő mértékben a találmányt. A felek azonban ezután megegyeztek, és az *Iscar* a keresetet visszavonta. A hivatal korábbi igazgatója, A. Kling úgy döntött, hogy a Hanita szabadalmának főigénypontja nélkülözi a találmányi jelleget, és nincs kellően alátámasztva. Ezért az engedélyezett szabadalmat a hivatal elutasította.

A Tel Aviv-i Kerületi Bíróság 2013. szeptember 3-án elutasította a Hanita keresetét, megállapítva, hogy a szabadalom szerinti igénypont által védett készülék három részből áll, míg az *Iscar* készüléke nem tartalmazza a második komponenst, aminek következtében az *Iscar* nem bitorol. Ugyanakkor a bíróság azt is megállapította, hogy a Hanita készüléke nem új, mert alkatrészei ismertek, és az alkatrészek kombinációja sem új. Ezért a bíróság az *Iscar* javára 50 000 shékel kártérítést ítélt meg.

A Hanita e döntés ellen a legfelsőbb bíróságnál nyújtott be fellebbezést azon az alapon, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte szabadalmának igénypontjait. Ezért kérte, hogy nyilvánítsák szabadalmát érvényesnek és bitoroltnak.

Az *Iscar* fellebbezés elleni kérelmet nyújtott be a legfelsőbb bíróságnál, arra hivatkozva, hogy készüléke nem esik a Hanita szabadalmának oltalmi köre alá.

Ezt követően a Hanita arra kérte a legfelsőbb bíróságot, hogy utasítsa el az *Iscar* ellenkérelmét azon az alapon, hogy az nem tartalmaz semmilyen operatív érvet az elsőfokú bíróság megállapításaival kapcsolatban. *L. L. Ziv* bíró helyt adott a Hanita érvelésének, és az ellenkérelmet elutasította. E döntésnek az az alapja, hogy a fellebbezés vagy az ellenkérelem benyújtásának az a feltétele, hogy a döntés kárt okoz a fellebbező félnek, és ezért egy operatív változást kíván. Más szavakkal: csupán akkor lehet fellebbezést benyújtani, ha az elsőfokú bíróság egyáltalán nem vagy csak részben adta meg a kért jogot. Ebben az esetben az elsőfokú bíróság teljesen elutasította a fellebbező fél igényeit, és nyilvánvaló, hogy az ellenkérelmet benyújtó fél, vagyis az alperes nem kívánja megváltoztatni az *operatív döntést*, és nem lehet utóbbi által „sértettnek” tekinteni. Így, még ha el is lehetne fogadni az *Iscar* fenntartásait, ez nem gyakorolna operatív hatást (elkülönítve a Hanita fő fellebbezésétől) az elsőfokú bíróság döntésére. Ennek következtében az *Iscar* nem jogosult fellebbezni a döntés ellen.

Itt a legfelsőbb bíróság megjegyzi, hogy ez a következtetés nem hagyja az *Iscart* cselekvési lehetőség nélkül, mert a Hanita fellebbezési iratának megválaszolásakor kifejezheti ellenkérelmében foglalt érveit.

Ziv bíró 2018. január 15-én elutasította az *Iscar* ellenfellebbezését, és arra kötelezte, hogy fizessen 4000 shékel költségtérítést a Hanita számára.

Japán

A) A védjegyvizsgálati kézikönyvet az elővizsgálók hivatali kötelességeik végzésekor használják segédanyagként. Ez kiegészíti a védjegyvizsgálati szabványokat, amelyek a védjegyvizsgálat általános irányelveiként szolgálnak, és amelyeket széles körben használnak arra, hogy a védjegybejelentők és képviselőik elmélyítsék gyakorlati kötelezettségeik megértését.

2018. április 2-án publikálták az új védjegyvizsgálati kézikönyvet, amelyet az elővizsgálók az összes függő és jövőbeli bejelentés vizsgálatánál használnak.

B) 2016-ban egy japán vállalat kérelmet nyújtott be a Japán Szabadalmi Hivatalnál (Japan Patent Office, JPO) az APPLE ASSIST CENTER védjegy lajstromozása iránt. A JPO 2017. február 17-én lajstromozta a védjegyet a következő osztályokban:

- 35. (titkárnői szolgáltatások; telefonos válaszoló és üzenetkezelő szolgáltatások; recepciós szolgáltatások látogatók számára);
- 36. (kölcsonzési szolgáltatások, épületek felügyelete);
- 45. (konferencia- és kiállítási termék kölcsonzése).

Nem sokkal ez után az *Apple* tudomást szerzett a japán védjegyről, és APPLE védjegye alapján felszólalt ellene. Felszólalásában a japán védjegy törvény 4(1)(xv) cikkére hivatkozott, amely megállapítja, hogy egy védjegyet nem lehet lajstromozni, ha a védjegy tulajdonos hasznot húz abból, hogy védjegye ütközik egy másik vállalat ismert termékeivel vagy szolgáltatásaival.

A JPO felszólalási tanácsa nem tagadta, hogy az *Apple* termékei jó hírnévnek örvendenek, azonban rámutatott, hogy ezek a termékek alapvetően eltérnek a 35., 36. és 45. áruosztály termékeitől és szolgáltatásaitól, amelyekre az APPLE ASSIST CENTER védjegy lajstromozták.

Emellett a tanács arra a következtetésre jutott, hogy az APPLE és az APPLE ASSIST CENTER védjegy jelentősen különbözik mind hangzási, mind vizuális szempontból.

A felszólalási tanács érvelésének jelentős része arra vonatkozott, hogy az „Assist Center” rész nem egyértelműen deskriptív a 35., 36. és 43. áruosztály szolgáltatásaira nézve. Így az APPLE ASSIST CENTER szóvédjegyet nem lehet „Apple” részre és „Assist Center” részre bontani, hanem a szóvédjegyet mindig egészként kell vizsgálni.

Végül a tanács arra a következtetésre jutott, hogy nem áll fenn annak a veszélye, hogy az APPLE ASSIST CENTER védjegyű árukat össze lehet kapcsolni az *Apple* termékeivel, ezért az *Apple* felszólalása nem megalapozott.

C) A dél-koreai *Bullson* vállalat az alábbi 1. ábrán bemutatott védjegyet lajstromoztatta az 1., 3., 4. és 5. áruosztályban a Japán Szabadalmi Hivatalnál. A *Red Bull AG* (*Red Bull*) BULLSONE védjegyének törlését kérte a hivatalnál arra hivatkozva, hogy ez a védjegy a megjelölt áruk forrásaként összetéveszthető a saját korábbi védjegyeivel, amelyeket a 2–4. ábrán mutatunk be.

1. ábra

2. ábra

3. ábra

4. ábra

A JPO fellebbezési tanácsa elutasította a Red Bull keresetét, ami ellen a Red Bull a Szellemi Tulajdoni Felsőbírósághoz fordult, amely helyt adott a Red Bull fellebbezésének, és törölte a BULLS ONE védjegy lajstromozását.

Mind a tanács, mind a felsőbíróság a Red Bull 3. ábrán bemutatott védjegyét, a bal felé öklelő bikát tekintette a törlési kereset megalapozójának, és mindkét fórum vizsgálta a Red Bull védjegyének jól ismert státuszát.

A fellebbezési tanács a jól ismert státusszal kapcsolatban azt állapította meg, hogy a 3. ábra szerinti védjegyet a Red Bull rendszerint a 2. ábrán bemutatott párosításban használta, mégpedig főleg motorversenyeken logóként, ezért a 3. ábra szerinti idézett védjegy az alperes lajstromozási kérelmének időpontjában nem rendelkezett jól ismert státusszal.

A tanács elismerte, hogy az alperes védjegye és az idézett védjegy hasonló, de egyúttal rámutatott, hogy a védjegyek különbségeket is mutatnak, amiből azt a következtetést vonta le, hogy csekély a védjegyek közötti hasonlóságok száma.

A védjegyek összetévesztési valószínűségével kapcsolatban azt állapította meg, hogy azokat nem lehet összetéveszteni, mert a Red Bull idézett védjegye nem szerzett jól ismert státuszt, és az általános hasonlóságok száma is csekély.

A felsőbíróság ezzel szemben azt állapította meg, hogy a Red Bull idézett védjegye jól ismert státusszal rendelkezik. Emellett arra is rámutatott, hogy a felperes jelentős számú licenciát adott védjegyeinek különböző árukon való használatára.

A bíróság szerint, bár az alperes védjegye és az idézett védjegy azonos alapkonfigurációt mutat, azonban a védjegyek részletes megjelenésében különbségek is vannak, amelyeknél azonban fontosabb a védjegyek közötti hasonlóság viszonylag magas foka.

A védjegyek összetéveszthetőségével kapcsolatban a bíróságnak az volt az álláspontja, hogy ilyen valószínűség fennáll az áruk eredete vonalán.

A fentiek alapján az Szellemi Tulajdoni Felsőbíróság törölte az alperes védjegyének lajstromozását.

Kanada

A Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Federal Court of Appeal, FCA) 2018. február 8-án publikálta annak a döntésének az indokait, amely elutasította a *Teva* fellebbezését a Szövetségi Bíróság (Federal Court, FC) kártérítésre és költségekre vonatkozó, ellene hozott döntése ellen. Az FC döntése azt állapította meg, hogy a *Teva* bitorolta a *Janssen* levofloxacinra (*Levaquin*) vonatkozó szabadalmát. Az FCA közel 19 millió CAD kártérítést és döntés előtti kamatot ítélt meg a felperesek javára, és ezt követően még 1 millió CAD költség megfizetésére kötelezte a *Tevát*.

Az FCA döntése elleni fellebbezésében a *Teva* azzal érvelt, hogy az elvileg tévedett a kártérítés megállapításánál, az *Apotex Inc. v. Merck & Co., Inc.*-döntés szerinti „teljes kompenzáció” helyett. Elutasítva ezt az érvet, az FC megjegyezte, hogy erre vonatkozó magyarázatában rámutatott: a kártérítés megítélésekor számítás helyett a szabadalombitorlást vette alapul.

A *Teva* azt állította, hogy az FCA alábbi megállapításai tévesek voltak:

- a *Levaquin* közvetlenül versenytársa volt a piacon a két másik, légzést segítő fluorkinolonnak, de nem egyéb antibiotikumoknak;
- a *Janssen* által a kórháznak eladott gyógyszer mennyiséget is figyelembe vette;
- a piac erősen hirdetésérzékeny volt; és
- a vonatkozó években az orvosok előnyben részesítették a levofloxacint és a moxifloxacint.

Az FCA elutasította a *Teva* fenti érveit, kifejtve, hogy a *Janssen* által közvetlenül a kórházaknak eladott gyógyszerek mennyiségének a figyelembevétele jelentősen befolyásolta a bíróság által számított kár összegét. Az FCA megállapította, hogy az elsőfokú bíróság állításait ezen a téren bizonyítékok támasztották alá.

Az FCA arra is rámutatott, hogy a *Janssen* US-nek joga volt beavatkozni a perbe, és így megalapozatlan volt a *Teva* azon állítása, hogy az FC tévedett, amikor a kártérítés megállapításánál a *Janssen* US igényeit is figyelembe vette.

A *Teva* kifogásolta az 1 millió CAD egyösszegű költségtérítés megállapítását is, mert azt túlzottnak találta. Ezzel szemben az FCA megállapította, hogy egy egyösszegű (lump-sum)

költség megállapításánál nem kell megfelelni annak az összegnek, amelyet egy szakértő állapítana meg.

Kiegészítő oltalmi tanúsítvány

Az Európai Bizottság 2018. május 28-án bejelentette, hogy javasolja a szellemi tulajdonra vonatkozó rendelkezések „célzott” szabályozását annak érdekében, hogy segítse az európai gyógyszervállalatokat a gyorsan növekvő globális piac kiaknázásában, valamint a foglalkoztatás, a növekedés és a beruházások EU-n belüli előmozdításában.

A Bizottság javaslata arra törekszik, hogy módosítsa a 469/2009 sz. rendeletet a gyógyászati termékekre vonatkozó kiegészítő oltalmi tanúsítványok (supplementary protection certificates, SPC) területén. Ha ezt elfogadná az Európai Parlament és a Tanács, közvetlenül alkalmazható lenne az EU valamennyi tagországában.

Egy SPC lehetővé teszi egy gyógyszer szabadalom által nyújtott piaci kizárólagosság tartamának meghosszabbítását, hogy kárpótlást nyújtsanak a forgalmazási engedély (marketing authorization, MA) elnyeréséhez szükséges klinikai vizsgálatokért. Egy SPC által biztosított oltalom az MA által fedett, szabadalmazott gyógyszertermékre van korlátozva (az Európai Parlament és a Tanács 1610/96 sz. rendeletének 4. cikke).

Egy SPC a tulajdonos számára ugyanolyan jogokat biztosít, mint amelyeneket egy szabadalom nyújt (1768/92 sz. tanácsi rendelet).

A Bizottság azonban megállapítja, hogy ez az intézkedés a gyógyszerek gyártásának Európán kívülre helyezésével gazdasági veszteségeket okoz. Emellett a Bizottság azt hiszi, hogy az SPC-k bonyolítják a gyártók Európára alapozott helyzetét, amely azt kívánja, hogy az európai piacra alapozzák munkájukat közvetlenül az SPC lejáta után, minthogy nem használhatják ki gyártási kapacitásaikat az SPC által nyújtott oltalom lejáta előtt.

Ezeknek a gazdasági veszteségeknek az elkerülése és a generikus gyógyszereknek az SPC lejáta utáni piacra vitelének megkönnyítése érdekében a Bizottság azt javasolja, hogy az EU-alapú vállalatok a jövőben a gyógyszer biohasonló vagy generikus változatának a gyártását elkezdhessék az SPC-hez kapcsolódó szellemi tulajdon-jog lejáta előtt, feltéve, hogy ezt a gyártást kizárólag olyan harmadik országokba történő export céljára végzik, ahol az oltalom lejárt vagy sohasem létezett. A Bizottság hozzáfűzi, hogy ez a rendelkezés segít majd abban, hogy Európa úttörő maradjon a gyógyászati termékek kutatásában és fejlesztésében.

Itt meg kell jegyeznünk, hogy amennyiben ezt a tervet elfogadják, az – bár a gyártók számára bizonyos gazdasági előnyt jelent – részt fog nyitni azoknak a vállalatoknak a szellemi tulajdon-jogaiban, amelyek új gyógyszerek kutatásába és fejlesztésébe ruháznak be.

A Bizottság a tervezet megvalósításával kapcsolatban nagymértékű „átláthatóságot” tart szükségesnek, amely együtt jár az illetékes hatóságok számára adott sajátos nyilatkozattal; emellett a vonatkozó termékeket „EU Export” címkével kellene ellátni.

Jelenlegi formájában ez a tervezet csupán a képzelet szülöttének tűnik, különös tekintettel arra, hogy megvalósítása rendkívül bonyolult ellenőrzési mechanizmust tenne szükségessé.

Kína

A) A Kínai Szellemi Tulajdoni Hivatal igazgatója, *Zhang Mao* 2017. december 29-én nyitóbeszédet tartott az Országos Ipari és Kereskedelmi Adminisztráció ellenőrző konferenciáján, nyilvánosságra hozva a 2017. évi statisztikai adatokat, valamint a hivatal 2018. évi kezdeményezéseit a védjegyek gyakorlatában.

A 2017. évi főbb eredmények közül az alábbiakat említjük meg:

- védjegyzvizsgáló együttműködési központokat hoztak létre Guangzhouban, Shanghai-ban és Chongqingben;
- országszerte 105, védjegybejelentést elfogadó hivatalt létesítettek;
- szélesítették az e-bejelentési rendszert;
- meggyorsították a védjegyzvizsgálati és (elutasítás esetén) a felülvizsgálati rendszert átlagosan 8 hónapon belül időtartamra;
- bevezettek egy online kutatható adatbázist, amely biztosítja, hogy a Védjegy-felülvizsgálati Tanács valamennyi döntése nyilvánosan hozzáférhető legyen; és
- a védjegy-felülvizsgálati esetekben bevezették a szóbeli tárgyalást.

2018 végéig a védjegygyakorlatban az alábbi újításokat vezetik be:

- önműködő védjegylajstromozó és adminisztrációs rendszert hoznak létre;
- javítják a védjegyzvizsgáló együttműködési központok vizsgálati kapacitását;
- fejlesztik a nyitott adatokra vonatkozó kezdeményezést azáltal, hogy 2018 végéig biztosítják valamennyi védjegyadat nyilvános hozzáférhetőségét;
- szigorúbban lépnek fel a jól ismert védjegyek, a földrajzi árujelzők és a külföldi védjegyek bitorlóival szemben.

A hivatal célul tűzte ki, hogy

- a bejelentési elismervényt egy hónapon belül kiadják;
- a védjegyátruházásokat négy hónapon belül befejezik;
- a védjegymegújításokat, valamint a bejelentések vagy lajstromozások módosítását két hónapon belül befejezik; és
- a védjegyelutasításokat hét hónapon belül felülvizsgálják.

B) A kínai védjegy törvény 49. cikke szerint ha egy lajstromozott védjegyet – megfelelő ok nélkül – nem használnak folyamatosan három éven keresztül, bármely harmadik fél kérheti a Kínai Védjegy hivatalnál a védjegy törlését.

Ez a törvényi rendelkezés azt célozza, hogy ösztönözze a védjegy tulajdonosokat védjegyeik törvényes és tényleges használatára és a lajstromnak a használatlan védjegyektől való megtisztítására, egyúttal korlátozza a visszaélő lajstromozásokat, és fenntartsa a rendet a piaci versenyben.

Kínában a védjegytulajdonos köteles bizonyítani a védjegy használatát, ha harmadik fél kéri a védjegy törlését. A védjegyet a hivatal törli, ha a védjegytulajdonos az előírt határidőn belül nem nyújt be a használatra vonatkozó elfogadható bizonyítékot.

A törlési keresetek száma Kínában évről évre növekszik. 2015-ben 29 000 törlési keresetet nyújtottak be, de ez a szám 2016-ban 40 000-re és 2017-ben 57 000-re nőtt.

A védjegy hivatal a törlési keresetekre vonatkozó értesítéseket a védjegy lajstromban feljegyzett címre küldi, de sok kereset elintézetlen marad, mert a védjegytulajdonos nem jelenti be a hivatalnak a címváltozást, és így a lajstromot nem tudják kiigazítani.

C) A *Huawei* a Shenzeni Közbenső Bíróságnál bitorlásért beperelte a *Samsungot*, azonban a koreai óriáscég eredményesen érvelt azzal, hogy a kínai cég szellemi tulajdona egy szabványokhoz elengedhetetlen szabadalom (Standard Essential Patent, SEP), ezért a vitát FRAND (fair, reasonable and non-discriminatory = tisztességes, észszerű és nem megkülönböztető) licencljárással kell lezárni, vagyis egy olyan jogi döntőbíráskodással, amely a szellemi tulajdon használatáért tisztességes royaltyt állapít meg.

A bíróság 2018. márciusban a Huawei javára döntött. A 350 oldalas ítélet megállapítja, hogy a Samsung nem viselkedett észszerűen, amikor a Huaweitől royaltyt kért. A bíróság egyéb érvek súlyát is figyelembe vette, valamint azt is, hogy kínai bíróságok több, a Huawei által birtokolt szellemi tulajdont erősítettek meg, mint a Samsung birtokában levő szellemi tulajdont. A bíróság ideiglenes intézkedéssel eltiltotta a Samsungot a Huawei szellemi tulajdonának használatától.

Koszovó

A Koszovói Szellemi Tulajdoni Hivatal bejelentette, hogy 2017. december 27-től kezdve online hozzáférhető szabadalmi és védjegyadatbázisa, amelyet a felhasználók szabadalmi és védjegybejelentések, valamint védjegy lajstromozások kutatására vehetnek igénybe. A hivatal közlése szerint azonban ezeket az adatbázisokat csak tájékoztatási célra lehet igénybe venni.

Kuvait

A Kuvaiti Szabadalmi Hivatal 2018. március 27-én kezdte el fogadni a Kuvaitot megjelölő PCT-bejelentéseket.

Közleménye szerint Kuvaitban egy PCT-bejelentés benyújtásának határideje az elsőbbség időpontjától számított 30 hónap, ha a PCT-bejelentést elsőbbséggel nyújtják be, vagy 18 hónap a nemzetközi PCT-bejelentés benyújtási napjától számítva.

A Kuvaiti Védjegy hivatal 2018. április 1-jétől kezdve áttért az online rendszerre.

Laosz

Laosz Tudományos és Technológiai Minisztériuma 2018. április 2-án szellemi tulajdoni együttműködési megállapodást írt alá a Kínai Szellemi Tulajdoni Hivatallal.

Marokkó

Marokkó Védjegyhivatala bejelentette, hogy 2018. május 28-tól kezdve a védjegybizonylatokat elektronikusan adják ki.

Mesterséges intelligencia a szellemitulajdon-védelmi hivataloknál

A Szellemi Tulajdon Világszervezete 2018. február 8-án összefoglalót közölt azokról a válaszokról, amelyeket szellemitulajdon-védelmi hivatalok adtak arra a kérdésre, hogyan lehet felhasználni a mesterséges intelligenciát (MI) és a géppel tanított szoftvert a hivatal adminisztrációjában. A válaszok nagyon érdekes távlatokat nyitnak a különböző jogi-műszaki kezdeményezések elfogadásához a kormányzati és az adminisztratív területen.

A feltett kérdések a következőkre vonatkoztak.

1. Fontos üzleti megoldások, amelyek felhasználják az MI-t, és fontos adatok (így benyújtott iratok osztályozása, képkeresés védjegyeknél, gépi fordítás stb.).
2. Használatban levő MI-rendszerek leírása (így egy kereskedelmileg elérhető név vagy egy belső fejlesztési rendszer; funkciók; az MI-rendszer betanítására vonatkozó adatok stb.) leírása.
3. Más szellemitulajdon-védelmi hivatalokkal megosztható tapasztalatok és egyéb hasznos információk (megbízhatóság, humán interfész, munkára gyakorolt hatás, megtanult leckék stb.).

A kérdésekre 35 szellemitulajdon-védelmi hivatal válaszolt, és ezek közül 17 megjegyezte, hogy elkezdett MI-technológiát használni igazgatásuk legalább egy komponense helyett.

A Kanadai Szellemi Tulajdoni Hivatal válaszában leírt számos folyamatban levő programot ahhoz, hogy az ügyfelekkel szociális médiumokon keresztül érintkezzenek, információs technológiák használatának a lehetőségét szerzői jogok lajstromozásának az egyszerűsítésére, és a gépi tanítás megvalósíthatóságát szellemi tulajdoni alapú kérdések megválaszolására.

Az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala számos területen használja az MI-t, ideértve a szabadalmazhatóság meghatározását és a szabadalmazási eljárás történetének elemzését. Egy Sigma nevű eszköz kifejlesztés alatt áll, ahol MI-t és gépi tanítást használnak egy teljes szabadalmi dokumentum kutatására.

Az EU Szellemi Tulajdoni Hivatala egy TMvision elnevezésű, MI által végzett védjegy-kutatási rendszert használ, amelyet az elővizsgáló és a közönség vizuális kutatómotorként

alkalmazhat. Mind az EUIPO, mind az Európai Szabadalmi Hivatal használ gépi tanításon alapuló rendszert dokumentumok fordítására.

Az összefoglaló rámutat az MI számos különböző felhasználására a szellemi tulajdon adminisztrációjában, ideértve az önműködő szabadalmi osztályozást, a védjegybejelentéseknél különböző áru- és szolgáltatási osztályok önműködő ajánlását, a technika állásának keresését és elemzését, az ábrásvédjegy-keresést, a védjegyvizsgálatot mint egészet, bejelentők számára információs szolgáltatásokat, általános adminisztrációs feladatokat a szellemi tulajdoni igazgatás számára, idegen nyelvű dokumentumok gépi fordítását és gazdasági kutatás adatelemzését.

Mexikó

2018. május 18-án publikálták az új iparjogvédelmi törvényt, amely 2018. augusztus 10-én lépett hatályba. A fontosabb változásokat az alábbiakban foglaljuk össze.

a) Szabadalmak

A publikált szabadalmi bejelentések elleni felszólalás határideje a korábbi 6 hónapról 2 hónapra csökkent. Ezzel meg kívánják gyorsítani a szabadalmak engedélyezését.

A megosztott szabadalmi bejelentéseket is publikálni kell.

b) Védjegyek

- Védjegyoltalmat lehet kérni nem hagyományos megjelölésekre, így hangokra, illatokra vagy üzletképre, valamint olyan megjelölésekre, amelyek elvileg nem voltak lajstromozhatók deskriptív jellegük, általános jellegük vagy eredetiséghiányuk miatt, de amelyek megkülönböztetőképességre tettek szert különleges használatuk révén.
- A kollektív védjegyek csoportján belül külön lajstromozhatók a bizonylati védjegyek.
- Kötelező konkrétan megjelölni a védjeggyel védeni kívánt termékeket vagy szolgáltatásokat, vagyis nem fogadják el az általános címeket.
- Harmadik fél korábban lajstromozott védjegye újdonságrontó egy későbbi hasonló védjegyre nézve.
- Tilos a védjegyek rosszsziszemű kérelmezése, vagyis az olyan védjegyeké, amelyekből a védjegy törvényes tulajdonosának kárára előnyt vagy hasznot kívánnak húzni.
- Engedélyezik a védjegy-lajstromozás megszerzéséhez a hozzájáruló nyilatkozat (letters of consent) használatát.
- A védjegyek engedélyezésének napjától számított három év eltelté után három hónapon belül igazolni kell a védjegy megfelelő és tényleges használatát. Ennek elmulasztása esetén a lajstromozást megszüntnek tekintik. A használat igazolása minden egyes megújítás alkalmával is kötelező.

- A lajstromozott védjegyek esetén kötelező a „registered” megjelölés használata, aminek célja, hogy kiküszöböljék a megkülönböztető jelleget nem változtató módosítások használatát.

c) Használati minták

A törvényes követelményeknek megfelelő használatiminta-bejelentéseket a vizsgálat befejezése után publikálják.

d) Ipari minták

Az ipari minták oltalmi ideje a bejelentés után 15 évvel lejár, de díjfizetés ellenében kétszer 5 évvel 25 évre meghosszabbítható. Ez az intézkedés nem csupán az új ipariminta-bejelentésekre vonatkozik, hanem az olyan ipari mintákra is, amelyek 15 éves oltalmi ideje még nem járt le.

Az ipari mintákkal kapcsolatos módosítások oka a törvény korszerűsítése mellett az, hogy Mexikó szándékozik csatlakozni az ipari minták nemzetközi lajstromozására vonatkozó Hágai Egyezményhez.

e) Díjak

Az új iparjogvédelmi törvény 2018. április 27-i hatálybalépésével egyidejűleg az összes hivatali díj is csökkent. Kivételt képez az olyan szabadalmi bejelentés, amely 30-ál több oldalt tartalmaz; az ilyen bejelentések esetén a 30-on túli oldalak után külön díjat kell fizetni.

Mianmar

Mianmarban 2018. júniusban lépett hatályba az új szabadalmi, védjegy- és ipariminta-törvény. A leginkább figyelemre méltó változás, hogy Mianmarban áttértek a feltalálói elvről a bejelentői elvre.

Németország

A) Két legutóbbi döntésében a Düsseldorf Felső Kerületi Bíróság újra meghatározta a második indikációs felhasználásra vonatkozó szabadalmak bitorlásának a feltételeit. Olyan ügyek mellett, amikor egy gyógyszert „tervszerűen állítanak elő” a védett felhasználásra, most egy közvetlen bitorlást „valamilyen más úton” is figyelembe lehet venni, ha a gyógyszer alkalmas a szabadalmazott felhasználásra, és a szállító olyan külső körülményekből is előnyre tesz szert, amelyek biztosítják, hogy a feljánlott gyógyszer a szabadalmazott célra használják. Így az új esetjog növeli a felelősségi kockázatokat második indikációs felhasználásra vonatkozó szabadalmak bitorlása esetén.

A második indikációs felhasználásra vonatkozó szabadalmak egy már ismert anyag vagy anyagkombináció felhasználását igénylik új gyógyászati célra. Az Európai Szabadalmi Hivatal korábbi esetjoga szerint a második gyógyászati felhasználásra vonatkozó szabadalmakat gyártási felhasználást védő igénypontokkal („svájci típusú igénypontok”) engedélyezték, amelyek a következőre irányultak: „Egy X anyag alkalmazása egy gyógyszer előállításához az Y betegség kezelésére.” Amióta hatályba lépett az Európai Szabadalmi Egyezmény 54. cikkének 5. bekezdése a 2007. december 13-i változatban, amely megfelel a német szabadalmi törvény 3. cikke 4. bekezdésének, azóta a második gyógyászati alkalmazásra vonatkozó igénypontokat az alábbi, „célhoz kötött termékigénypont” alakban is meg lehet szövegezni: „X anyag az Y betegség kezelésére”, ha a gyógyászati alkalmazás új és feltalálói tevékenységen alapszik.

Miként a Német Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) különböző döntésekben, így újabban a 2016. évi pemetrexed-döntésben egyértelművé tette, a gyógyászati alkalmazási igénypontok és gyártási alkalmazási igénypontok „célhoz kötött termékoltalmat” adnak. A kerületi bíróság által tárgyalta mindkét esetben az igénypontok egy már ismert hatóanyag-nak egy sajátos gyógyászati alkalmazására és így végül egy olyan tulajdonságra vonatkoznak, amely benne rejlik magában az anyagban. Ennek megfelelően bitorlási ügyekben a svájci típusú igénypontokat „rendes” célhoz kötött termékigénypontokként kezelik.

A korábbi esetjog szerint egy második gyógyászati alkalmazásra vonatkozó szabadalom oltalmi köre nem csupán a gyógyszer közvetlen gyógyászati alkalmazására terjedt ki (például egy orvos általi felírásra vagy alkalmazásra) a szabadalmazott gyógyászati célra, hanem már arra is, amikor a kereskedelembe a gyógyszert gyártják, eladják és erre a célra szállítják. Ilyen vonatkozásban azt kívánják, hogy a hatóanyag ne csak gyakorlatilag alkalmas, hanem a védett gyógyászati alkalmazásra „célszerűen előállított” is legyen. Ezzel az esettel van dolgunk, ha közvetlen és célzott kapcsolat van egyrészt a célirányos előállítás, másrészt a hatóanyag (vagy a gyógyszer) gyártása és szállítása között, ami egyértelműen a szabadalmazott alkalmazás felé irányítja a felhasználót. Ilyen célirányos előállítás valósítható meg például a gyógyszer formulázása, dozírozása, csomagolása, címkézése és használati utasítással való ellátása esetén, ami sajátosan a szabadalmazott alkalmazásra irányul.

A joggyakorlatban azonban mostanáig viszonylag szigorúak voltak a célirányos előállítás követelményei a második gyógyászati alkalmazásra vonatkozó szabadalmakkal kapcsolatban. A bíróságok általában csak akkor feltételezték a célirányos előállítást, ha a csomagoláshoz tartozó használati utasítás kimondottan utalt a szabadalmazott alkalmazásra. Ez akkor sem változott, amikor a gyakorlatban a megtámadott gyógyszer felhasználását a védett gyógyászati célra nem lehetett teljesen kizárni.

A célirányos előállítás elveinek szűk értelmezési köre következtében rendszerint könnyen meg lehetett kerülni a szabadalombitorlást a 2001/83/EC irányelv 11. cikkének 2. bekezdése alapján.

A Düsseldorf-i Felső Kerületi Bíróság most tárgyalt döntése figyelembe veszi, hogy különösen a címkék félreérthetősége folytán kevésbé szigorú körülmények mellett is előfordulhat bitorlás. A BGH döntése alapján, amely szerint egy gyártási alkalmazásra vonatkozó szabadalom által adott oltalom lényege a vonatkozó gyógyszernek a szabadalmazott felhasználásra való tényleges alkalmasságán nyugszik, a Düsseldorf-i Felső Kerületi Bíróság arra a következtetésre jutott, hogy egy második gyógyászati alkalmazásra vonatkozó szabadalom közvetlen bitorlásáról akkor is lehet szó, ha a gyógyszert nem célirányosan állították elő a szállító általi sajátos használatra „aktív módon”, hagyományos szabványok szerint, azonban a védett felhasználás „valamilyen más módon” van biztosítva.

A kerületi bíróság egy második gyógyászati alkalmazásra vonatkozó igénypont közvetlen bitorlásának követelményeit az alábbiak alapján határozta meg:

- a) a gyógyszer alkalmassága a szabadalmazott célra; és
- b) a gyógyszer szállítója előnyre tesz szert azokból a körülményekből, amelyek – hasonlóan a bitorló általi tényleges célirányos előállításához – biztosítják, hogy a felajánlott és elosztott gyógyszert a szabadalmazott gyógyászati célra használják.

A bíróság szerint az utóbbi követelmény a gyógyszer elegendő és nem csupán alkalmi használatát, valamint a szállító vonatkozó ismereteit kívánja meg. A kerületi bíróság szerint a fenti követelményeket elsősorban félreérthető felhasználási útmutatók esetén is ki lehet elégiteni. Ezért ilyen esetekben indokolt a gyógyszer szállítóját a szabadalmi törvény alapján felelősnek tekinteni, ha a szállító ismeri vagy ismernie kellett volna a számára kedvező előírási és helyettesítési gyakorlatot, amelyet nagykereskedőknek való szállítással kihasznál a maga számára.

B) Az alábbiakból kitűnik, hogy ami angol nyelvű országokban minden további nélkül elfogadható, az Németországban félrevezető hirdetésnek minősülhet. Ezt bizonyítja, hogy a müncheni Felső Tartományi Bíróság 2017-ben úgy döntött, hogy a „patent pending” (szabadalom függőben) hirdetési megállapítás Németországban félreérthető, és ezért a versenytörvénybe ütközhet. Ez akkor is érvényes, ha a hirdető valójában tulajdonosa egy szabadalmi bejelentésnek. A müncheni döntés így folytatása a német joggyakorlatnak ebben az ügyben, amely 1996 óta létezett.

E döntés alapja a tisztességtelen verseny elleni törvény (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, UWG) 3. cikk 1. bekezdésének első mondata: „Félrevezető kereskedelmi cselekedetek nem megengedhetők”. Ezért Németországban mindig fontos biztosítani, hogy egy hirdető megállapítás ne legyen más módon értelmezhető. Mindig félrevezetőnek tekintik, ha az érintett közönség vonatkozó része a hirdető megállapítást olyan módon érti, ami nem felel meg a hirdetés tényleges jelentésének. Ez különösen fontos, ha a hirdető idegen nyelvű szavakat használ.

Ezt eltérően kezelik az angol nyelvű országokban, ahol a „patent pending” kifejezést mindig annak a jelzésére használják, hogy egy hirdetett termékre vonatkozó szabadalmat még nem engedélyeztek, de a termékre vonatkozó bejelentést már benyújtották.

A „patent pending” azonban gyakori kifejezés, különösen a szabadalmi törvény vonatkozásában, és Németországban is széles körben használják. Ezért fontos figyelembe venni a vonatkozó német esetjogot. Ennek oka, hogy a „pending” kifejezés németre két eltérő módon és két eltérő szóval fordítható. Az egyik változat azt hangsúlyozza, hogy egy esemény még nem történt meg. A második fordítási változat azt húzza alá, hogy egy esemény – ebben az esetben a szabadalmi bejelentés benyújtása – már megtörtént. Fontos tehát figyelembe venni, hogy egy idegen nyelvű tájékoztatás helytelen fordítása Németországban a versenytörvény alapján bírósági eljáráshoz vezethet. Az UWG 9. cikke megállapítja, hogy egy versenyellenes hirdető, akinek nincs szabadalmi oltalma, kártérítéssel tartozik a versenytársa által elvesztett haszon miatt. Fontos megjegyezni, hogy teljesen mellékes, miszerint a „patent pending” hirdetéssel valóban tettek-e szert haszonra. A német polgári törvénykönyv 252. cikkének második mondata szerint ugyanis azt a hasznot, amelyet valószínűséggel vártak volna, már elveszetteknek tekintik. A bíróságok számára azonban van mérlegelési lehetőség.

Oroszország

Az Orosz Szabadalmi és Védjegyhivatal bejelentette, hogy a védjegybejelentések gyorsított vizsgálatára vonatkozó új szolgáltatást kíván bevezetni, aminek révén a 12-14 hónapig tartó védjegyajstromozás időtartamát 2-3 hónapra kívánja csökkenteni.

Spanyolország

2018. március 14-én a Barcelonai Kereskedelmi Bíróság 4. sz. tanácsa elutasította a Novartis által indított pert valsartant és amlopidint tartalmazó gyógyszerére (Exforge) vonatkozó spanyol szabadalmának vélt bitorlása miatt. A bíróság helyt adott az alperesek ellenkeresetének, amelyben a Novartis szabadalmának érvénytelenségét állították.

Az ügy előzménye – amiről 2018. áprilisi számunk 112–114. oldalán beszámoltunk –, hogy a Novartis 2016. októberben és novemberben:

- számos vállalatot beperelt 2 322 174 sz. ('174-es) európai szabadalmának állítólagos bitorlása miatt, és
- ideiglenes intézkedést kért annak megakadályozására, hogy valsartant és amlopidint tartalmazó generikus gyógyszereket piacra dobjanak.

A Novartis '174-es, „Valsartan és kalcium-csatornablokkolók kombinált felhasználása gyógyászati célokra” című európai szabadalmában valsartan és amlopidin rögzített összetételű, vérnyomáscsökkentő kompozícióját igényli.

Az érdemi főeljárásban az alperesek ellenkeresetet nyújtottak be azon az alapon, hogy a '174-es európai szabadalom hozzáadott anyag és feltalálói tevékenység hiánya miatt érvénytelen. A feltalálói tevékenység hiányát az 1996-ban publikált és a legközelebbi technika állásaként megjelölt *Corea*-cikkre alapozták, amely kinyilvánította valsartan és amlopidin

együttes adagolását. Ez a dolgozat a valsartan és az amlopidin összehasonlító tanulmányát írta le, ahol olyan páciensek vérnyomását, akik nyolc hét után nem reagáltak valsartanra, szabályozni tudták négy hét után valsartan és amlopidin együttes alkalmazásával.

Az alperesek azt állították, hogy a különbség a valsartan és az amlopidin Corea cikkében ismertetett kombinációja és a '174-es szabadalomban igényelt kombináció között abban áll, hogy az előbbi leírta a valsartan és az amlopidin együttes adagolását, míg a '174-es szabadalom a két gyógyszer rögzített kombinációját igényli. Azzal érveltek, hogy ennek a különbségnek a műszaki hatása páciensek számára könnyebbé és kellemesebbé tenné a kezelést, ami viszont javítaná az alkalmazhatóságot. Ezért az állított találmány megoldott problémája abban áll, hogy a valsartan és az amlopidint alkalmasabb alakban szolgáltatja a megfelelő cél eléréséhez.

A Novartis ellentmondott a feltalálói tevékenység hiányára vonatkozó állításnak azzal érvelve, hogy Corea cikke, valamint az alperesek által említett kiindulási pontok nem tekinthetők megfelelő legközelebbi technika állásának. Ehelyett a Novartis azt állította, hogy egy szakember az elsőbbség időpontjában (1998) olyan dokumentumokból indulna ki, amelyek a valsartan és a hidroklorotiazid rögzített kombinációját ismertetik, miként a WO 97/49394 sz. szabadalmi bejelentés.

A Barcelonai Kereskedelmi Bíróság 4. sz. tanácsa az Európai Szabadalmi Hivatal Fellebbezési tanácsának Novartisra nézve kedvező döntése ellenére fenntartotta az alperesek ellenkeresetét, és megsemmisítette a szabadalmat. A három barcelonai szabadalmi bíróból álló tanács által hozott döntést a következőképpen lehet összefoglalni.

- Az ítélet rögzítette, hogy az érvénytelenséggel érvelő fél választhatja ki a legközelebbi technika állását, nem pedig a szabadalmat.
- A döntés áttekintette az általános tudást az elsőbbség időpontjában (1998), és az alperesek által alkalmazott „probléma–megoldás” megközelítést alkalmazta. Ennek alapján arra a következtetésre jutott, hogy egy rögzített kombináció szolgáltatása a valsartan és az amlodipin adagolására egy kellemesebb formában kézenfekvő megoldás volt a páciensek kényelmének javítása érdekében.
- A bíróság megállapította, hogy az állítólagos találmány Coreából való kézenfekvő kiindulás volt, és hogy így a szabadalmi igénypontok nélkülözték a feltalálói tevékenységet.
- Az ítélet nem foglalkozott az alperesek által előadott egyéb érvekkel (vagyis a feltalálói tevékenységgel egyéb dokumentumokból kiindulva, valamint a hozzáadott anyaggal).

A Novartis fellebbezett a döntés ellen a Barcelonai Fellebbezési Bíróságnál. Hasonló bírósági eljárások vannak folyamatban egyéb európai országokban, valamint az ESZH fellebbezési tanácsa előtt is.

Szabadalmi Együttműködési Szerződés

2017-ben a világ különböző országaiból 243 500 nemzetközi (PCT-) bejelentést nyújtottak be a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) genfi irodáján keresztül. Ez az előző évhez képest 4,5%-os növekedésnek felel meg.

Az alábbi táblázatban azt mutatjuk be, hogy 2017-ben mely országokból nyújtották be a legtöbb nemzetközi bejelentést.

Rangsor	Ország	Benyújtott bejelentések száma
1.	Amerikai Egyesült Államok	56 624
2.	Kína	48 882
3.	Japán	48 208
4.	Németország	18 982
5.	Dél-Korea	15 763
6.	Franciaország	8 012
7.	Egyesült Királyság	5 567
8.	Svájc	4 491
9.	Hollandia	4 431
10.	Svédország	3 981

2017-ben a legtöbb PCT-bejelentést benyújtó vállalatok listáját a kínai Huawei vezeti 3442 bejelentéssel, és a 2. helyet is a kínai ZTE foglalja el 2409 bejelentéssel. A sorrendben következő 8 vállalat a következő volt, (zárójelben a benyújtott PCT-bejelentések számával): Intel (2170); Mitsubishi Electric (1682); Qualcomm (1593); LG (1539); BOE Technology (Kína) (1512); Samsung (1460); Sony (1399); Ericsson (1391).

Szingapúr

A Szingapúri Felsőbíróság (Singapore High Court, SHC) 2017. december 20-án engedélyezte a szabadalmi lajstrom kijavítását. Ennek kapcsán a bíróság megsemmisítette a lajstrom egy olyan javítását, amelyet előzőleg a Szingapúri Szellemtulajdon-védelmi Hivatal (Intellectual Property Office of Singapore, IPOS) engedélyezett.

A *Novartis (Singapore) PTE Ltd* (Novartis) a gyógyszerjog alapján terméklicenciáért folyamodott, mégpedig a *Bristol-Myers Squibb Pharma Company* (Bristol-Myers) egy szabadalmával kapcsolatban, és a vállalatot az előírt módon tájékoztatta a licenckérelemről. A Bristol-Myers 2015-ben keresetet indított az SHC-nél, attól olyan nyilatkozatot kérve, hogy a terméklicencia-kérelemmel kapcsolatos cselekmények bitorolnák a Bristol-Myers „kristályos efavirenz”-re vonatkozó szingapúri szabadalmát, és ennek megakadályozására ideiglenes intézkedést kért a bíróságtól.

Miután a Novartis benyújtotta válaszáat és ellennyilatkozatát az SHC-nél, a Bristol-Myers felfedezte, hogy a szabadalom iránti kérelem benyújtásakor a bejelentési űrlap elsőbbséget igénylő részében hibát követtek el. Nevezetesen az „US 60/088,981” bejelentés elsőbbségének igénylésekor tévesen a „US 60/089,981” sz. amerikai bejelentés elsőbbségét igényelték. Bár az elsőbbségi bejelentés száma hibás volt, az elsőbbségi igény időpontját és országát helyesen adták meg.

A helyes, vagyis US 60/088,981 szám „Kristályos efavirenz” című találmányra vonatkozott, míg a hibás, US 60/089,981 sz. bejelentés teljesen más tárgyú, „Kartonpapír” című találmányra vonatkozott.

Ha ez a helyzet változatlanul fennmaradt volna, a Bristol-Myers a fő eljárásban az elsőbbségi igény érvényességének a megalapozásával kapcsolatban került volna szembe nagyobb nehézségekkel.

A Novartis értesítése nélkül és anélkül, hogy tájékoztatta volna az IPOS-t a függő bírósági eljárásról, a Bristol-Myers megkísérelte a 91. szabályon alapuló bejelentési űrlap elsőbbség igénylésére vonatkozó részét helyesbiteni az IPOS online bejelentési rendszerét használva. A szingapúri szabadalmi szabályok 91. cikkének tárgya „szabadalmak és bejelentések hibáinak kijavítása”. A kísérlet eredménytelen volt.

Az IPOS-szal folytatott megbeszélést követően a Bristol-Myers az 58. szabály (vagyis „Kérelem hibák kijavítása iránt”) alapján kérelmezte a szabadalmi lajstrom kijavítását, és az IPOS ezt engedélyezte.

Ezután a Novartis az SHC-től a szingapúri szabadalmi törvény 44. cikke (vagyis „a lajstrom javítása”) alapján kérte a szabadalmi lajstrom javításának hatálytalanítását azon az alapon, hogy:

1. a kérelmek benyújtása eljárásilag szabálytalan volt, mert azokat a 91. szabály, nem pedig az 58. szabály alapján kellett volna végezni;
2. azok a hibák, amelyeknek a kijavítását kérték, nem egyszerű és kézenfekvő hibák voltak;
3. a kérelmeket rosszhiszeműen nyújtották be; és
4. a kérelmek benyújtásánál a Bristol-Myers részéről indokolatlan késedelem történt.

A Novartis még a következőket adta elő:

- a) súlyos hátrányt szenvedett az eljárásnak tulajdonítható sérelem miatt, amennyiben szándékosan megtagadták a lehetőségét arra, hogy válaszolhasson a javítási kérelmekre, mielőtt a lajstrom javításait elvégezték volna;
- b) a Bristol-Myers helytelen eljárást használt a kérelmek benyújtásánál; és
- c) a kérelmeket nem kellett volna engedélyezni, minthogy a Bristol-Myers indokolatlan késedelemmel nyújtotta be azokat.

A bíróság először tisztázta a két szabály eltérő funkcióit, majd azt a nézetet fogadta el, hogy:

- az 58. szabály, amely arról gondoskodik, hogy a lajstromban és azzal kapcsolatban benyújtott bármilyen dokumentumban előforduló hibák kijavítására vonatkozó kérelmeket a CM4 űrlapon nyújtsák be, csupán a lajstrommal és már megadott szabadalmakkal kapcsolatos dokumentumokkal foglalkozik, például halál esetén előforduló ügyletek lajstromozására vonatkozó kérelmekkel; míg
- a 91. szabály, amely arról rendelkezik, hogy a szabadalmakban, kérelmekben és az azokra vonatkozó dokumentumokban előforduló hibák kijavítására vonatkozó kérelmeket a CM4 űrlapon kell benyújtani, olyan dokumentumokra vonatkozik, amelyeket a bejelentési szakaszban nyújtanak be, és amelyeket nem lehet arra használni, hogy ilyen dokumentumokat a szabadalom engedélyezése után javítsanak ki.

Másodszor, a jelen esetben helytelenül gyakoroltak óvatosságot a szabadalmi lajstrom helyesbítésének kérelmezésekor. Nem lehetett „hibáról” beszélni, mert a szabadalmi lajstrom jogosan tartalmazta az amerikai elsőbbségi bejelentés hibás számát, amely a bejelentési űrlapon szerepelt.

Ezért csupán a szabadalmi lajstromot, nem pedig az annak alapját képező bejelentési űrlapokat kellett volna kijavítani.

A bíróságot arra is felkérték, hogy határozza meg annak a következményét, ha a 91. szabály alapján kísérlet történt a bejelentési űrlap helyesbítésére. E kérdés megfontolásakor a bíróság az Európai Szabadalmi Hivatal és az Egyesült Királyság hatóságaira utalt, amelyek általában azt említik, hogy szükséges egyensúlyba hozni a bejelentő és a közönség érdekeit.

A jelen ügyben a helyesbítési kérelmet nem időben nyújtották be, vagyis nem a bejelentés publikálása előtt. Valójában ez csak a publikálás után 10-15 évvel történt meg.

Emellett a hiba nem volt közvetlenül nyilvánvaló publikáláskor, és külön idő és erőfeszítés igénybevétele nélkül később sem lehetett volna megállapítani, hogy mi volt az elsőbbségi bejelentés száma.

A fentiekre figyelemmel az SHC engedélyezte a szabadalmi lajstrom kijavítását és egyúttal az IPOS által engedélyezett korábbi javítás a törlését.

Tajvan

A) A Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal 2018. január 31-én a Kanadai Szabadalmi Hivatallal gyorsított szabadalmi elővizsgálati (PPH-) megállapodást kötött, amely a következő napon, 2018. február 1-jén lépett hatályba.

A tajvani hivatal korábban már hasonló megállapodást kötött az amerikai, a dél-koreai, a japán, a lengyel és a spanyol hivatallal.

B) A Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal közreadta 2017. évi statisztikai jelentését.

E jelentés szerint a hivatal 2017-ben 73 791 szabadalmi (találmányi, használatiminta- és mintaszabadalmi) bejelentést kapott, ami az előző évhez képest 2%-os növekedésnek felel meg. A találmányi szabadalmi bejelentések száma 5%-kal nőtt. A tajvani nemzetiségű beje-

lentők 40 835, míg a külföldi bejelentők 32 956 szabadalmi bejelentést nyújtottak be 2017-ben. A tajvani nemzetiségű bejelentők által benyújtott találmányi szabadalmi bejelentések száma 18 199-ra emelkedett, ami az előző évhez képest 8%-os növekedésnek felel meg. A külföldiek által benyújtott találmányi szabadalmi bejelentések száma 27 923 volt.

2017-ben a legtöbb szabadalmi bejelentést benyújtó hazai vállalat a TSMC volt 937 bejelentéssel, míg az első helyezett külföldi vállalat 762 bejelentéssel a kínai *Alibaba Group* volt.

2017-ben a legtöbb tajvani szabadalmi bejelentést benyújtó külföldi ország Japán volt 13 850 találmányi, használatiminta- és mintaszabadalmi bejelentéssel. Japánt 7312 bejelentéssel az Amerikai Egyesült Államok, majd 2674 bejelentéssel Kína követte.

2017-ben Tajvanon összesen 83 802 védjegybejelentést nyújtottak be. Ebből 61 215 származott hazai és 22 587 külföldi bejelentőtől. A legtöbb tajvani védjegybejelentést benyújtó külföldi ország Kína volt 4830 bejelentéssel. A második helyet 3892 bejelentéssel Japán, míg a harmadik helyet 3684 bejelentéssel az Amerikai Egyesült Államok foglalta el.

Hála a Tajvani Szellemtulajdon-védelmi Hivatal szabadalmi rendszabályainak, a vizsgálati hatékonyság növelésének és a külföldi szabadalmi hivatalokkal kötött gyorsított (PPH-) vizsgálati megállapodásoknak, a találmányi szabadalmi bejelentések esetében az első hivatali végzés kiadásáig eltelt átlagos idő 9 hónapra csökkent. Védjegybejelentések esetében a lajstromozásig eltelt átlagos idő 5 hónap körül van.

A függő találmányi szabadalmi bejelentések száma 2018. februárban mintegy 44 000-re csökkent. Ez a szám védjegybejelentések esetén szintén 2018. februárban 46 000 volt.

Uruguay

Uruguayban 2019. január 1-jétől kezdve lehetőség lesz használat hiánya miatt védjegyek ellen törlési keresetet indítani. Ilyen keresetet személyes érdekléssel rendelkező személy vagy vállalat nyújthat be, ha a védjegyet annak tulajdonosa az engedélyezés vagy a megújítás napjától számított öt éven belül nem használta, vagy ha a használatot öt évnél hosszabb időre megszakították.

A használat hiányát igazolni lehet *vis maior* esetén. A használatnak nyilvánosnak kell lennie.

Venezuela

A Venezuelai Szabadalmi Hivatal igazgatója 2018. február 20-án nyilvános közleményben bejelentette, hogy a 2008. szeptember 17. után engedélyezett védjegyeket a venezuelai védjegytvény alapján 15 évre lajstromozzák, nem pedig a Cartagenai Közösség (Cartagena Community) döntése szerinti 10 évre.